

Číslo oznamu	Obsah	Strana
	I <i>Informácie</i>	
	Súdny dvor	
	SÚDNY DVOR	
2006/C 212/01	Spojené veci C-182/03 a C-217/03: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 22. júna 2006 – Belgické kráľovstvo/Komisia Európskych spoločností (Štátna pomoc — Schéma existujúcej pomoci — Daňový režim koordinačných centier usadených v Belgicku — Žaloba podaná združením — Prípustnosť — Rozhodnutie Komisie, podľa ktorého tento režim nepredstavuje pomoc — Zmena posúdenia Komisiou — Článok 87 ods. 1 ES — Ochrana legitímnej dôvery — Všeobecná zásada rovnosti)	1
2006/C 212/02	Vec C-205/03 P: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 11. júla 2006 – Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria (FENIN), pôvodne Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental/Komisia Európskych spoločností (Odvolanie — Hospodárska súťaž — Orgány riadenia španielskeho národného zdravotníckeho systému — Poskytovanie zdravotnej starostlivosti — Pojem „podnik“ — Platobné podmienky uložené dodávateľom zdravotníckeho materiálu)	1
2006/C 212/03	Vec C-399/03: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 22. júna 2006 – Komisia Európskych spoločností/Rada Európskej únie (Štátna pomoc — Schéma existujúcej pomoci — Daňový režim koordinačných centier usadených v Belgicku — Právomoc Rady)	2
2006/C 212/04	Vec C-212/04: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 4. júla 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Monomeles Protodikeio Thessalonikis – Grécko) – Konstantinos Adeneler, Pandora Kosa-Valdirka, Nikolaos Markou, Agapi Pantelidou, Christina Topalidou, Apostolos Alexopoulos, Konstantinos Vasiniotis, Vasiliki Karagianni, Apostolos Tsitsionis, Aristeidis Andreou, Evangelia Vasila, Kalliopi Peristeri, Spyridon Sklivanitis, Dimosthenis Tselefis, Theopisti Patsidou, Dimitrios Vogiatzis, Rousas Voskakis, Vasileios Giatakis/Ellinikos Organismos Galaktos (ELOG) (Smernica 1999/70/ES — Določky 1, písm. b), a 5 rámcovej dohody o práci na dobu určitú — Opätovne uzatvárané pracovné zmluvy na dobu určitú vo verejnom sektore — Pojmy „opätovne uzatvorené zmluvy“ a „objektívne dôvody“ odôvodňujúce opätovné uzatváranie takýchto zmlúv — Opatrenia zamerané na predchádzanie zneužitiam — Sankcie — Význam povinnosti konformného výkladu)	2

2006/C 212/05	Vec C-308/04 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 29. júna 2006 – SGL Carbon AG/ Komisia Európskych spoločenstiev (Odvolanie — Hospodárska súťaž — Kartel — Grafitové elektródy — Článok 81 ods. 1 ES — Pokuty — Usmernenia k metóde stanovovania pokút — Oznámenie o spolupráci — Zásada ne bis in idem)	3
2006/C 212/06	Spojené veci C-393/04 a C-41/05: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 15. júna 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Liège, Tribunal de première instance de Liège (Belgicko) – Air Liquid Industries Belgium SA/Ville de Seraing (C-393/04) a Province de Liège (C-41/05) (Štátna pomoc — Pojem — Oslobodenie od miestnych a provinčných daní — Účinky článku 88 ods. 3 ES — Poplatky s rovnakým účinkom — Vnútroštátne zdanenie)	4
2006/C 212/07	Spojené veci C-439/04 a C-440/04: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 6. júla 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation – Belgicko) – Axel Kittel/Belgické kráľovstvo (Šiesta smernica DPH — Odpočet dane zaplatenej na vstupe — Podvod typu „kolotoč“ — Kúpna zmluva postihnutá absolútnou neplatnosťou vo vnútroštátnom práve)	4
2006/C 212/08	Vec C-487/04: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 29. júna 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika (Porušenie povinnosti členským štátom — Nariadenie Rady (ES) č. 1255/1999 a nariadenie Komisie (ES) č. 2799/1999 — Mlieko a mliečne výrobky — Sušené odstredené mlieko — Systém kontroly sušeného odstredeného mlieka)	5
2006/C 212/09	Vec C-494/04: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 15. júna 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden – Holandsko) – Heintz van Landewijck SARL/Staatssecretaris van Financiën (Daňové ustanovenia — Harmonizácia právnych úprav — Smernica 92/12/EHS — Spotrebná daň — Kontrolné známky — Šiesta smernica DPH — Články 2 a 27 — Zmiznutie kontrolných známok)	5
2006/C 212/10	Vec C-24/05 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 22. júna 2006 – August Storck KG/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Článok 7 ods. 1 písm. b) a článok 7 ods. 3 nariadenia (ES) č. 40/94 — Absolútny dôvod zamietnutia — Trojrozmerná ochranná známka — Trojrozmerný tvar cukríka svetlohnedej farby — Rozlišovacia spôsobilosť)	6
2006/C 212/11	Vec C-25/05 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 22. júna 2006 – August Storck KG/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Článok 7 ods. 1 písm. b) a článok 7 ods. 3 nariadenia (ES) č. 40/94 — Absolútny dôvod zamietnutia — Trojrozmerná ochranná známka — Trojrozmerný tvar cukríka svetlohnedej farby — Rozlišovacia spôsobilosť)	7
2006/C 212/12	Vec C-53/05: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 6. júla 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Portugalská republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 92/100/EHS — Autorské právo — Nájomné právo a výpožičné právo — Neprebratie smernice v stanovenej lehote)	7
2006/C 212/13	Vec C-154/05: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 6. júla 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Amsterdam – Holandsko) – J. J. Kersbergen-Lap, D. Dams-Schipper/Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov — Nariadenie (EHS) č. 1408/71 — Článok 4 ods. 2a, článok 10a, ako aj príloha IIa — Osobitné nepríspevkové dávky — Dávka pre zdravotne postihnutých mladých ľudí v Holandsku — Neexportovateľnosť)	8
2006/C 212/14	Vec C-251/05: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 6. júla 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) Spojené kráľovstvo) – Talacre Beach Caravan Sales Ltd/Commissioners of Customs & Excise (Šiesta smernica o DPH — Článok 28 — Oslobodenie s vrátením zaplatenej dane — Predaj tovarov zdaňovaných nulovou sadzbou vybavených tovarmi zdaňovanými bežnou sadzbou — Obytné karavany — Jedna a tá istá dodávka)	8

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2006/C 212/15	Vec C-238/06 P: Odvolanie podané 29. mája 2006: Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG proti rozsudku druhej komory Súdu prvého stupňa z 15. marca 2006 vo veci T-129/04, Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)	9
2006/C 212/16	Vec C-241/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hanseatisches Oberlandesgericht (Nemecko) 30. mája 2006 – Lämmerzahl GmbH/Freie Hansestadt Bremen	10
2006/C 212/17	Vec C-242/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 29. mája 2006 – Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie a T. Sahin proti rozsudku Rechtbank 's-Gravenhage vo veci č. AWB 04/45792	10
2006/C 212/18	Vec C-243/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de commerce de Charleroi (Belgicko) 30. mája 2006 – SA Sporting du Pays de Charleroi, G-14 Groupement des clubs de football européens/Fédération Internationale de Football Association (Medzinárodná futbalová federácia) (FIFA)	11
2006/C 212/19	Vec C-246/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Španielsko) 2. júna 2006 – Josefa Velasco Navarro/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)	11
2006/C 212/20	Vec C-250/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'Etat (Belgicko) 6. júna 2006 – United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SA, Société intercommunale pour la Diffusion de la Télévision Brutele, Wolu TV ASBL/Belgické kráľovstvo	12
2006/C 212/21	Vec C-251/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Rakúsko) 6. júna 2006 – Firma ING. Auer – Die Bausoftware GmbH/Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr	13
2006/C 212/22	Vec C-254/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles (Belgicko) 7. júna 2006 – Zürich Versicherungs-Gesellschaft/Bureau Benelux des marques	13
2006/C 212/23	Vec C-255/06 P: Odvolanie podané 6. júna 2006 Yedaş Tarim ve Otomotiv Sanayi ve Ticaret AŞ proti rozsudku Súdu prvého stupňa (piata komora) z 30. marca 2006 vo veci T-367/03: Yedaş Tarim ve Otomotiv Sanayi ve Ticaret AŞ/Rada Európskej únie a Komisia Európskych spoločenstiev	14
2006/C 212/24	Vec C-257/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte Suprema di Cassazione (Taliansko) 13. júna 2006 – Roby Profumi Srl/Comune di Parma	14
2006/C 212/25	Vec C-260/06, Vec C-261/06: Návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Cour d'appel de Montpellier (Francúzsko) 15. júna 2006 – Ministère Public/Daniel Pierre Raymond Escalier a Jean Louis François Bonnarel	14
2006/C 212/26	Vec C-262/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 15. júna 2006 – Deutsche Telekom AG proti Spolkovej republike Nemecko	15
2006/C 212/27	Vec C-265/06: Žaloba podaná 16. júna 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Portugalská republika	15
2006/C 212/28	Vec C-268/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Labour Court (Írsko) 19. júna 2006 – IMPACT/Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport	16
2006/C 212/29	Vec C-270/06: Žaloba podaná 20. júna 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Rakúska republika	17

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2006/C 212/30	Vec C-272/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel d'Angers (Francúzsko) 26. júna 2006 – EARL Mainelvo/Denkavit France SARL	18
2006/C 212/31	Vec C-273/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Handelsgericht Wien (Rakúsko) 22. júna 2006 – Auto Peter Petschenig GmbH/Toyota Frey Austria GmbH	18
2006/C 212/32	Vec C-274/06: Žaloba podaná 23. júna 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Španielske kráľovstvo	19
2006/C 212/33	Vec C-275/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil nº 5 de Madrid (Španielsko) 26. júna 2006 – Productores de Música de España/Telefónica de España, SAU	19
2006/C 212/34	Vec C-277/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg (Nemecko) 26. júna 2006 – Interboves GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	20
2006/C 212/35	Vec C-278/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 26. júna 2006 – Manfred Otten/Landwirtschaftskammer Niedersachsen	20
2006/C 212/36	Vec C-279/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Audiencia Provincial de Madrid (Španielsko) 27. júna 2006 – CEPESA, Estaciones de Servicio SA/LV Tobar e Hijos SL	21
2006/C 212/37	Vec C-282/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský soud v Praze (Česká republika) 28. júna 2006 – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním (OSA)/Miloslav Lev	22
2006/C 212/38	Vec C-283/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Zala Megyi Bíróság (Maďarská republika) 29. júna 2006 – KÖGAZ Rt., E-ON IS Hungary Kft., E-ON DÉDÁSZ Rt., Schneider Electric Hungária Rt., TESCO Áruházak Rt., OTP Garancia Biztosító Rt., OTP Bank Rt., ERSTE Bank Hungary Rt., Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Rt./Zala Megyi Közigazgatási Hivatal Vezetője	23
2006/C 212/39	Vec C-286/06: Žaloba podaná 29. júna 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Španielske kráľovstvo	23
2006/C 212/40	Vec C-297/06: Žaloba podaná 4. júla 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Helénska republika	24
2006/C 212/41	Vec C-299/06: Žaloba podaná 4. júla 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Helénska republika	24
2006/C 212/42	Vec C-313/06: Žaloba podaná 19. júla 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika	25
2006/C 212/43	Vec C-317/06: Žaloba podaná 20. júla 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Španielske kráľovstvo	25
2006/C 212/44	Vec C-318/06: Žaloba podaná 20. júla 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkovejvodstvo	26
2006/C 212/45	Vec C-320/06: Žaloba podaná 20. júla 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Belgické kráľovstvo	26
2006/C 212/46	Vec C-321/06: Žaloba podaná 20. júla 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkovejvodstvo	26

SÚD PRVÉHO STUPŇA

2006/C 212/47	Vec T-304/02: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. júla 2006 – Hoek Loos/Komisia („Hospodárska súťaž — Kartely — Holandský trh s priemyselnými a medicínskymi plynmi — Určovanie cien — Stanovenie výšky pokút — Usmernenia k metóde stanovovania pokút — Zásada proporcionality a zásada rovnosti zaobchádzania“) 27	27
2006/C 212/48	Spojené veci T-391/03 a T-70/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2006 – Franchet a Byk/Komisia („Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Vyšetrenie Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) — Eurostat — Odmietnutie prístupu — Inšpekcie a vyšetrenie — Súdne konania — Právo na obhajobu“) 27	27
2006/C 212/49	Vec T-45/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. júla 2006 – Tzirani/Komisia („Úradníci — Povýšenie — Obsadenie miesta v platovej triede A 2 — Zamietnutie kandidatúry — Zásada zákonosti“) 28	28
2006/C 212/50	Vec T-88/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. júla 2006 – Tzirani/Komisia („Úradníci — Povýšenie — Obsadenie miesta v platovej triede A 2 — Zamietnutie kandidatúry — Nedostatok odôvodnenia — Zjavne nesprávne posúdenie — Porušenie pravidiel menovania úradníkov v platovej triede A 1 a A 2“) 28	28
2006/C 212/51	Vec T-177/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. júla 2006 – easyJet/Komisia („Hospodárska súťaž — Koncentrácie — Nariadenie (EHS) č. 4064/89 — Rozhodnutie vyhlasujúce koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom — Žaloba podaná tretou osobou — Prípustnosť — Trhy s leteckou dopravou — Závazky“) 29	29
2006/C 212/52	Vec T-306/03: Uznesenie Súdu prvého stupňa zo 16. júna 2006 – Volkswagen/ÚHVT (CLIMATIC) („Ochranná známka Spoločenstva — Čiastočné zamietnutie zápisu — Spätvzatie prihlášky na zápis — Zastavenie konania“) 29	29
2006/C 212/53	Vec T-129/06: Žaloba podaná 26. apríla 2006 – Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret a Akar/Komisia 29	29
2006/C 212/54	Vec T-161/06: Žaloba podaná 23. júna 2006 – ARBOS/Komisia 30	30
2006/C 212/55	Vec T-162/06: Žaloba podaná 26. júna 2006 – Kronoply/Komisia 30	30
2006/C 212/56	Vec T-169/06: Žaloba podaná 26. júna 2006 – Charlott/ÚHVT – Charlot (obrazová ochranná známka „Charlott France Entre Luxe et Tradition“) 31	31
2006/C 212/57	Vec T-170/06: Žaloba podaná 29. júna 2006 – Alrosa/Komisia 31	31
2006/C 212/58	Vec T-171/06: Žaloba podaná 22. júna 2006 – Laytoncrest/ÚHVT – Erico (TRENTON) 32	32
2006/C 212/59	Vec T-175/06: Žaloba podaná 29. júna 2006 – Coca-Cola Company/ÚHVT – Azienda Agricola San Polo (MEZZOPANE) 33	33
2006/C 212/60	Vec T-177/06: Žaloba podaná 3. júla 2006 – Ayuntamiento de Madrid a Madrid Calle 30/Komisia Európskych spoločenstiev 33	33
2006/C 212/61	Vec T-180/06: Žaloba podaná 7. júla 2006 – Fränkischer Weinbauverband/ÚHVT (trojrozmerná ochranná známka „Bocksbeutel“) 34	34

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2006/C 212/62	Vec T-181/06: Žaloba podaná 6. júla 2006 – Talianska republika/Komisnia	34
2006/C 212/63	Vec T-182/06: Žaloba podaná 12. júla 2006 – Holandské kráľovstvo/Komisnia	35
2006/C 212/64	Vec T-183/06: Žaloba podaná 11. júla 2006 – Portugalská republika/Komisnia	36
2006/C 212/65	Vec T-184/06: Žaloba podaná 14. júla 2006 – Komisia/Internet Commerce Network a Dane-Elec Memory	36
2006/C 212/66	Vec T-185/06: Žaloba podaná 17. júla 2006 – L'Air Liquide/Komisnia	37
2006/C 212/67	Vec T-186/06: Žaloba podaná 17. júla 2006 – Solvay/Komisnia	38
2006/C 212/68	Vec T-187/06: Žaloba podaná 18. júla 2006 – Schröder/Úrad spoločenstva pre odrody rastlín (SUMCOL 01)	39
2006/C 212/69	Vec T-189/06: Žaloba podaná 18. júla 2006 – Arkema France/Komisnia	39
2006/C 212/70	Vec T-190/06: Žaloba podaná 19. júla 2006 – Total a Elf Aquitaine/Komisnia	40
2006/C 212/71	Vec T-191/06: Žaloba podaná 18. júla 2006 – FMC Foret/Komisnia	41
2006/C 212/72	Vec T-192/06: Žaloba podaná 18. júla 2006 – Caffaro/Komisnia	42
2006/C 212/73	Vec T-194/06: Žaloba podaná 18. júla 2006 – SNIA/Komisnia	43
2006/C 212/74	Vec T-195/06: Žaloba podaná 18. júla 2006 – Solvay Solexis/Komisnia	43
2006/C 212/75	Vec T-196/06: Žaloba podaná 19. júla 2006 – Edison/Komisnia	44
2006/C 212/76	Vec T-197/06: Žaloba podaná 18. júla 2006 – FMC/Komisnia	45
2006/C 212/77	Vec T-199/06: Žaloba podaná 17. júla 2006 – Akzo Nobel a iní/Komisnia	45
2006/C 212/78	Vec T-159/05: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 29. júna 2006 – UNIPOR-Ziegel-Marketing/ÚHVT – Dörken (DELTA)	46
2006/C 212/79	Vec T-217/05: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 27. júna 2006 – Marker Völkl/ÚHVT – Icon Health & Fitness Italia (MOTION)	46
2006/C 212/80	Vec T-18/06: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 5. júla 2006 – Deutsche Telekom/ÚHVT (Alles, was uns verbindet)	46
2006/C 212/81	Vec T-43/06: Uznesenie Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2006 – Cofira-Sac/Komisnia	46
SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE		
2006/C 212/82	Vec F-12/05: Rozsudok Súdu pre verejnú službu z 11. júla 2006 – Tas/Komisnia (Prijímanie do zamestnania — Verejné výberové konanie — Podmienky účasti — Nepripustenie ku skúškam — Diplomy — Odborná kvalifikácia — Rovnosť zaobchádzania)	47
2006/C 212/83	Vec F-18/05: Rozsudok Súdu pre verejnú službu z 12. júla 2006 – D/Komisnia (Choroba z povolania — Žiadosť o uznanie, že zhoršenie choroby, ktorou žalobca trpí, je spôsobené povolaním)	47

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2006/C 212/84	Vec F-5/06: Uznesenie Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 13. júla 2006 – E/Komisia (Úradníci — Zákonnosť vnútorných konaní — Údajne chybné správanie sa úradníkov v rámci disciplinárneho konania a konania o uznaní choroby z povolania — Náhrada škody — Prípustnosť — Záujem na konaní — Potvrdzujúci akt) 48	48
2006/C 212/85	Vec F-68/06: Žaloba podaná 22. júna 2006 – Bakema/Komisia 48	48
2006/C 212/86	Vec F-75/06: Žaloba podaná 17. júla 2006 – Lofaro/Komisia 48	48
2006/C 212/87	Vec F-9/05: Uznesenie Súdu pre verejnú službu z 13. júla 2006 – Lacombe/Rada 49	49
<hr/>		
	II <i>Návrhy právnych aktov</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Oznámenia</i>	
2006/C 212/88	Posledná publikácia Súdneho dvora v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i> Ú. v. EÚ C 190, 12.8.2006 50	50

I

(Informácie)

SÚDNY DVOR

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 22. júna 2006
– Belgické kráľovstvo/Komisia Európskych spoločenstiev

(Spojené veci C-182/03 ⁽¹⁾ a C-217/03) ⁽²⁾

(Štátna pomoc — Schéma existujúcej pomoci — Daňový režim koordinačných centier usadených v Belgicku — Žaloba podaná združením — Prípustnosť — Rozhodnutie Komisie, podľa ktorého tento režim nepredstavuje pomoc — Zmena posúdenia Komisiou — Článok 87 ods. 1 ES — Ochrana legitímnej dôvery — Všeobecná zásada rovnosti)

(2006/C 212/01)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Belgické kráľovstvo (v zastúpení: A. Snoecx, E. Dominkovits, splnomocnení zástupcovia, B. van de Walle de Ghelcke, J. Wouters a P. Kelley, advokáti) (vec C-182/03) a

Forum 187 ASBL: (v zastúpení: A. Sutton a J. Killick, barristers) (vec C-217/03)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: G. Rozet, R. Lyal a V. Di Bucci, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutia Komisie Európskych spoločenstiev K (2003) 564, konečné znenie, zo 17. februára 2003, týkajúceho sa schémy pomoci poskytnutej Belgickom v prospech koordinačných centier usadených v Belgicku, v časti, kde nedovoľuje umožniť obnovu v súčasnosti platných povolení centier

Výrok rozsudku

1. **Rozhodnutie Komisie 2003/757/CE zo 17. februára 2003, týkajúce sa schémy pomoci poskytnutej Belgickom v prospech koordinačných centier usadených v Belgicku, sa zrušuje v časti, kde nestanovuje prechodné opatrenia pre koordinačné centrá, o ktorých žiadostiach o obnovu platnosti povolenia nebolo v deň oznámenia napadnutého rozhodnutia ešte rozhodnuté alebo ktorých povolenie malo skončiť súčasne s oznámením tohto rozhodnutia alebo tesne po jeho oznámení.**

2. **Žaloba Forum 187 ASBL sa v zostávajúcej časti zamietá.**

3. **Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania vo veci C-182/03 a polovicu trov Forum 187 ASBL vo veci C-217/03.**

4. **Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania vo veciach C-182/03 R a C-217/03 R.**

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 135, 7.6.2003.

⁽²⁾ T-276/02 – Ú. v. ES C 289, 23.11.2002.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 11. júla 2006 – Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria (FENIN), pôvodne Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental/Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec C-205/03 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Hospodárska súťaž — Orgány riadenia španielskeho národného zdravotníckeho systému — Poskytovanie zdravotnej starostlivosti — Pojem „podnik“ — Platobné podmienky uložené dodávateľom zdravotníckeho materiálu)

(2006/C 212/02)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria (FENIN), pôvodne Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental (v zastúpení: J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier a D. Domínguez Pérez, advokáti)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: F. Castillo de la Torre a W. Wils, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Rivas de Andrés a J. Gutiérrez Gisbert, advokáti)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: M. Bethell, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Barling, QC), Španielske kráľovstvo, (v zastúpení: N. Díaz Abad, L. Fraguas Gadea a F. Díez Moreno, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolaie podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo 4. marca 2003, FENIN/Komisia (T-319/99), ktorým Súd prvého stupňa zamietol žalobu o neplatnosť podanú odvolateľom proti rozhodnutiu Komisie (SG (99) D/7.040) z 26. augusta 1999, ktoré sa týka sa riadiacich orgánov španielskeho systému verejného zdravotníctva v súvislosti s podmienkami platieb stanovenými týmito orgánmi pre ich dodávateľov zdravotníckeho materiálu, ako aj v súvislosti s ostatnými domnelými sťaž obmedzujúcimi postupmi týchto orgánov – Pojem 'podnik'

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria (FENIN) je povinný nahradiť trovy konania.
3. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 184, 2.8.2003.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 22. júna 2006
– Komisia Európskych spoločenstiev/Rada Európskej únie

(Vec C-399/03) (¹)

(Štátna pomoc — Schéma existujúcej pomoci — Daňový režim koordinačných centier usadených v Belgicku — Právomoc Rady)

(2006/C 212/03)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: G. Rozet, V. Di Bucci a R. Lyal, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: A.-M. Colaert a F. Florindo Gijón, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutia Rady 2003/531/ES zo 16. júla 2003 o poskytnutí pomoci belgickou vládou v prospech určitých koordinačných centier usadených v Belgicku Ú. v. EÚ L 184, s. 17)

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Rady 2003/531/ES zo 16. júla 2003 o poskytnutí pomoci belgickou vládou v prospech určitých koordinačných centier so sídlom v Belgicku sa ruší.
2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 275, 15.11.2003.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 4. júla 2006
(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Monomeles Protodikeio Thessalonikis – Grécko) – Konstantinos Adeneler, Pandora Kosa-Valdirka, Nikolaos Markou, Agapi Pantelidou, Christina Topalidou, Apostolos Alexopoulos, Konstantinos Vasiniotis, Vasiliki Karagianni, Apostolos Tsitsionis, Aristeidis Andreou, Evangelia Vasila, Kalliopi Peristeri, Spyridon Sklivanitis, Dimosthenis Tselefis, Theopisti Patsidou, Dimitrios Vogiatzis, Rousas Voskakis, Vasileios Giatakis/Ellinikos Organismos Galaktos (ELOG)

(Vec C-212/04) (¹)

(Smernica 1999/70/ES — Doložky 1, písm. b), a 5 rámcovej dohody o práci na dobu určitú — Opätovne uzatvárané pracovné zmluvy na dobu určitú vo verejnom sektore — Pojmy „opätovne uzatvorené zmluvy“ a „objektívne dôvody“ odôvodňujúce opätovné uzatváranie takýchto zmlúv — Opatrenia zamerané na predchádzanie zneužitiam — Sankcie — Význam povinnosti konformného výkladu)

(2006/C 212/04)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Monomeles Protodikeio Thessalonikis

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Konstantinos Adeneler, Pandora Kosa-Valdirka, Nikolaos Markou, Agapi Pantelidou, Christina Topalidou, Apostolos Alexopoulos, Konstantinos Vasiniotis, Vasiliki Karagianni, Apostolos Tsitsionis, Aristeidis Andreou, Evangelia Vasila, Kalliopi Peristeri, Spyridon Sklivanitis, Dimosthenis Tselefis, Theopisti Patsidou, Dimitrios Vogiatzis, Rousas Voskakias, Vasileios Giatakis

Žalovaný: Ellinikos Organismos Galaktos (ELOG)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Monomeles Proto-dikeio Thessalonikis – Výklad odsekov 1 a 2 doložky 5 prílohy smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, s. 43, Mím. vyd. 05/003, s. 368) – Pracovné zmluvy uzavreté s verejnou správou – Pojem objektívne dôvody odôvodňujúce opätovné uzatváranie pracovných zmlúv na dobu určitú – Pojem opätovne uzatvárané zmluvy

Výrok rozsudku

1. Določka 5 bod 1 písm. a) rámcovej dohody o práci na dobu určitú, uzavretá 18. marca 1999, ktorá je prílohou smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, má byť vykladaná v tom zmysle, že bráni použitiu opätovne uzatváraných pracovných zmlúv na dobu určitú, ktoré by bolo odôvodnené iba tým, že to stanovuje všeobecné zákonné alebo podzákonné ustanovenie členského štátu. Naopak pojem „objektívne dôvody“ v zmysle spomínanej doložky vyžaduje, aby využitie tohto osobitného druhu pracovnoprávných vzťahov, tak ako to určuje vnútroštátna právna úprava, bolo odôvodnené existenciou konkrétnych prvkov súvisiacich najmä s predmetnou činnosťou a s podmienkami jej výkonu.
2. Določka 5 rámcovej dohody o práci na dobu určitú má byť vykladaná v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje, že za „opätovne uzatvárané“, resp. „opätovne zakladané“ v zmysle uvedenej doložky sa majú považovať iba tie pracovné zmluvy alebo pracovnoprávne vzťahy na dobu určitú, medzi ktorými neuplynula dlhšia lehota ako 20 pracovných dní.
3. Za okolností takých ako vo veci samej má byť rámcová dohoda o práci na dobu určitú vykladaná v tomto zmysle: Pokiaľ vnútroštátny právny poriadok dotknutého členského štátu neobsahuje v skúmanom sektore iné účinné opatrenie pre predchádzanie a prípadne pre ukládanie sankcií za zneužívajúce používanie opätovne uzatváraných zmlúv na dobu určitú, rámcová dohoda bráni uplatneniu vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá bezpodmie-

nečne zakazuje, iba vo verejnom sektore, premeniť na pracovnú zmluvu na dobu neurčitú opätovne uzatvárané zmluvy na dobu určitú, ktoré v skutočnosti mali za cieľ pokryť dlhodobé, dokonca trvalé potreby zamestnávateľa, a musia byť preto považované za zneužívajúce.

4. V prípade, ak bola smernica prebratá do právneho poriadku dotknutého členského štátu oneskorene, a jej príslušné ustanovenia nemajú priamy účinok, vnútroštátne súdne orgány sú od uplynutia lehoty na prebratie povinné vykladať vnútroštátne právo v čo najväčšej možnej miere s prihliadnutím na znenie a účel predmetnej smernice, s cieľom dospieť k výsledkom, ktoré sleduje táto smernica, uprednostiac taký výklad vnútroštátnych predpisov, ktorý je najviac zlučiteľný v súlade s týmto účelom, aby dosiahli riešenie zlučiteľné s ustanoveniami danej smernice.

(¹) Ú. v. EÚ C 179, 10.7.2004.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 29. júna 2006
– SGL Carbon AG/Komisia Európskych spoločností

(Vec C-308/04 P) (¹)

(Odvolanie — Hospodárska súťaž — Kartel — Grafítové elektródy — Článok 81 ods. 1 ES — Pokuty — Usmernenia k metóde stanovovania pokút — Oznámenie o spolupráci — Zásada ne bis in idem)

(2006/C 212/05)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: SGL Carbon AG (v zastúpení: M. Klusmann a K. Beckmann, advokáti)

Ďalší účastníci konania: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: A. Bouquet, H. Gading a M. Schneider, splnomocnení zástupcovia), Tokai Carbon Co. Ltd, so sídlom v Tokiu (Japonsko), Nippon Carbon Co. Ltd, so sídlom v Tokiu, Showa Denko KK, so sídlom v Tokiu, GrafTech International Ltd, predtým UCAR International Inc., so sídlom vo Wilmingtone (Spojené štáty), SEC Corp., so sídlom v Amagasaki (Japonsko), The Carbide/Graphite Group Inc., so sídlom v Pittsburgu (Spojené štáty)

Predmet veci

Odvolaie proti rozsudku Súdu prvého stupňa (druhá komora) z 29. apríla 2004, Tokai Carbon a i./Komisia (spojené veci T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01), v rozsahu, v akom sa týka veci T-239/01 – Zrušenie rozhodnutia Komisie 2002/271/ES z 18. júla 2001 týkajúceho sa konania o uplatnení článku 81 Zmluvy ES a článku 53 Dohody EHP – Vec COMP/E-1/36.490 – Grafítové elektródy [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 100, s. 1)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. SGL Carbon AG je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 15. júna 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Liège, Tribunal de première instance de Liège (Belgicko) – Air Liquid Industries Belgium SA/Ville de Seraing (C-393/04) a Province de Liège (C-41/05))

(Spojené veci C-393/04 a C-41/05) (¹)

(Štátna pomoc — Pojem — Oslobodenie od miestnych a provinčných daní — Účinky článku 88 ods. 3 ES — Poplatky s rovnakým účinkom — Vnútroštátne zdanenie)

(2006/C 212/06)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Liège, Tribunal de première instance de Liège

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Air Liquid Industries Belgium SA

Žalovaní: Ville de Seraing (C-393/04), Province de Liège (C-41/05)

Predmet veci

Návrhy na začatie prejudiciálneho konania – Cour d'appel de Liège, Tribunal de première instance de Liège – Výklad článkov 25, 87 a 90 ES – Štátna pomoc – Oslobodenie od miestnej alebo provinčnej dane z hybnej sily, ktoré sa vzťahuje výlučne na motory používané na staniach zemného plynu a vylučuje motory používané pre iné technické plyny

Výrok rozsudku

1. Oslobodenie od miestnej alebo provinčnej dane z hybnej sily, ktoré sa vzťahuje výlučne na motory používané na staniach zemného plynu a vylučuje motory používané pre iné technické plyny, možno kvalifikovať ako štátnu pomoc v zmysle článku 87 ES. Je úlohou vnútroštátnych súdov, aby posúdili, či sú splnené podmienky, s ktorými sa existencia štátnej pomoci spája.
2. Prípadná nezákonnosť oslobodenia od dane, o aké ide vo veci samej, so zreteľom na právo Spoločenstva v oblasti štátnej pomoci nemôže ovplyvniť zákonnosť dane samotnej, takže podniky, ktoré sú daňovníkmi tejto dane, sa nemôžu na vnútroštátnych súdoch dovolávať nezákonnosti poskytnutého oslobodenia na to, aby sa vyhli zaplateniu uvedenej dane, alebo aby dosiahli jej vrátenie.
3. Daň z hybnej sily, ktorej podliehajú najmä motory používané na prepravu technického plynu vo vysokotlakových rozvodoch, nepredstavuje poplatok s rovnakým účinkom v zmysle článku 25 ES.
4. Daň z hybnej sily, ktorej podliehajú najmä motory používané na prepravu technického plynu vo vysokotlakových rozvodoch, nepredstavuje diskriminačné vnútroštátne zdanenie v zmysle článku 90 ES.

(¹) Ú. v. EÚ C 273, 6.11.2004.
Ú. v. EÚ C 93, 16.4.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 6. júla 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation – Belgicko) – Axel Kittel/Belgické kráľovstvo

(Spojené veci C-439/04 a C-440/04) (¹)

(Šiesta smernica DPH — Odpočet dane zaplatenej na vstupe — Podvod typu „kolotoč“ — Kúpna zmluva postihnutá absolútnou neplatnosťou vo vnútroštátnom práve)

(2006/C 212/07)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Axel Kittel (C-439/04), Belgické kráľovstvo (C-440/04)

Žalovaní: Belgické kráľovstvo (C-439/04), Recolta Recycling SPRL (C-440/04)

Predmet veci

Návrhy na začatie prejudiciálneho konania – Cour de cassation v Belgicku – Výklad ustanovení šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) – Zásada daňovej neutrality – Dodávka tovaru na základe kúpnej zmluvy postihnutej absolútnou neplatnosťou – Podvod typu kolotoč – Strata práva na odpočet pre kupujúceho konajúceho v dobrej viere

Výrok rozsudku

V prípade, že dodávka bola uskutočnená platiteľom dane, ktorý nevedel alebo nemohol vedieť, že dotknuté plnenie bolo súčasťou podvodu spáchaného predávajúcim, sa má článok 17 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 95/7/ES z 10. apríla 1995, vykladať v tom zmysle, že bráni pravidlu vnútroštátneho práva, podľa ktorého zrušenie kúpnej zmluvy podľa vnútroštátneho občianskeho práva, ktoré postihuje túto zmluvu absolútnou neplatnosťou ako zmluvu, ktorá je v rozpore s verejným poriadkom pre nezákonný dôvod na strane predajcu, má za následok stratu práva na odpočet DPH zaplatenej týmto platiteľom dane. V tejto súvislosti je nepodstatná otázka, či táto neplatnosť vyplýva z podvodu vo vzťahu k DPH, alebo z iných podvodov.

Naopak, ak sa vo svetle objektívnych skutočností preukáže, že dodávka je uskutočnená pre platiteľa dane, ktorý vedel alebo musel vedieť, že svojou kúpou sa zúčastňuje na plnení, ktoré je súčasťou podvodu vo vzťahu k DPH, prináleží vnútroštátnemu súdu, aby odmietol priznanie práva na odpočet tomuto platiteľovi dane.

(¹) Ú. v. EÚ C 6, 8.1.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 29. júna 2006
– Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika

(Vec C-487/04) (¹)

(Porušenie povinnosti členským štátom — Nariadenie Rady (ES) č. 1255/1999 a nariadenie Komisie (ES) č. 2799/1999 — Mlieko a mliečne výrobky — Sušené odstredené mlieko — Systém kontroly sušeného odstredného mlieka)

(2006/C 212/08)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: A. Bordes a C. Cattabriga, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika (v zastúpení: I. Braguglia, splnomocnený zástupca, a D. Del Gaizo, advokát)

Predmet veci

Porušenie povinnosti členským štátom – Porušenie nariadenia Rady (ES) č. 1255/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s mliekom a mliečnymi výrobkami (Ú. v. ES L 160, s. 48; Mim. vyd. 03/025, s. 366) a nariadenia Komisie (ES) č. 2799/1999 zo 17. decembra 1999, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia (ES) č. 1255/1999, týkajúce sa poskytovania finančnej pomoci na odstredené mlieko a sušené odstredené mlieko určené na výkrm zvierat a na predaj takéhoto sušeného odstredného mlieka (Ú. v. ES L 340, s. 3; Mim. vyd. 03/028, s. 110) – Zavedenie systému kontroly sušeného mlieka, ktorý nestanovuje právna úprava Spoločenstva

Výrok rozsudku

1. Talianska republika si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce z nariadenia Rady (ES) č. 1255/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s mliekom a mliečnymi výrobkami a z nariadenia Komisie (ES) č. 2799/1999, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia (ES) č. 1255/1999, týkajúce sa poskytovania finančnej pomoci na odstredené mlieko a sušené odstredené mlieko určené na výkrm zvierat a na predaj takéhoto sušeného odstredného mlieka, tým, že jednostranne zaviedla systém kontroly sušeného mlieka s určeným použitím, ktorý plne harmonizované právo Spoločenstva platné v danom sektore nestanovuje.

2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 31, 5.2.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 15. júna 2006
(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden – Holandsko) – Heintz van Landewijck SARL/Staatssecretaris van Financiën

(Vec C-494/04) (¹)

(Daňové ustanovenia — Harmonizácia právnych úprav — Smernica 92/12/EHS — Spotrebná daň — Kontrolné známky — Šiesta smernica DPH — Články 2 a 27 — Zmiznutie kontrolných známok)

(2006/C 212/09)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Heintz van Landewijck SARL

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hoge Raad der Nederlanden – Výklad článku 27 ods. 1 a 5 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23), zmenenej a doplnenej deviatou smernicou 78/583/EHS (Ú. v. ES L 194, s. 16; Mim. vyd. 09/001, s. 69, ďalej len „deviata smernica“) – Výklad smernice Rady 92/12/ES z 25. februára 1992 o všeobecných systémoch pre výrobky podliehajúce spotrebnej dani a o vlastníctve [držbe – neoficiálny preklad], pohybe a monitorovaní takýchto výrobkov (Ú. v. ES L 76, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 179) – Zlučiteľnosť vnútroštátnej právnej úpravy s právnou úpravou Spoločenstva – Kontrolné známky na tabak – Zmiznutie pred použitím

Výrok rozsudku

1. Ani smernici Rady 92/12/EHS z 25. februára 1992 o všeobecných systémoch pre výrobky podliehajúce spotrebnej dani a o vlastníctve, pohybe a monitorovaní takýchto výrobkov, ani zásade proporcionality neodporuje to, aby členské štáty prijali právnú úpravu, ktorá nestanovuje vrátenie sumy zaplatenej spotrebnej dane v prípade, že kontrolné známky zmizli skôr, ako mohli byť umiestnené na tabakové výrobky, ak k tomuto zmiznutiu nedošlo v dôsledku nehody alebo vplyvom vyššej moci a ak sa nepreukáže, že kontrolné známky boli zničené alebo s konečnou platnosťou nepoužiteľné, a spôsobuje teda, že finančnú zodpovednosť za stratu kontrolných znáмок má ich nadobúdateľ.
2. Článok 27 ods. 5 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že nedodržanie lehoty na oznámenie nepredstavuje podstatnú procesnú vadu, ktorá by spôsobila neuplatniteľnosť odchylného opatrenia, ktoré bolo neskoro oznámené.
3. Článok 27 ods. 1 a 5 šiestej smernice 77/388 sa má vykladať v tom zmysle, že odchylný režim výberu DPH prostredníctvom kontrolných znáмок, akým je ten, ktorý stanovuje článok 28 zákona o dani z obratu z 28. júna 1968 (Wet op de omzetbelasting), je zlučiteľný s požiadavkami stanovenými týmito ustanoveniami smernice a neprekračuje rozsah nevyhnutný na zjednodušenie výberu dane.
4. Neexistencia povinnosti vrátenia súm zaplatených za kontrolné známky, ktoré zodpovedajú dani z pridanej hodnoty v prípade, že kontrolné známky zmizli skôr, ako mohli byť umiestnené na tabakové výrobky, ak k tomuto zmiznutiu nedošlo v dôsledku nehody alebo vplyvom vyššej moci a ak sa nepreukáže, že kontrolné známky boli zničené alebo s konečnou platnosťou nepoužiteľné, nie

je v rozpore so šiestou smernicou 77/388, a najmä článkom 27 ods. 1 a 5 tejto smernice.

(¹) Ú. v. EÚ C 45, 19.2.2005.

Rozsudok Súdneho dyora (prvá komora) z 22. júna 2006 – August Storck KG/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-24/05 P) (¹)

(Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Článok 7 ods. 1 písm. b) a článok 7 ods. 3 nariadenia (ES) č. 40/94 — Absolútny dôvod zamietnutia — Trojrozmerná ochranná známka — Trojrozmerný tvar cukríka svetlohnedej farby — Rozlišovacia spôsobilosť)

(2006/C 212/10)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: August Storck KG (v zastúpení: I. Rohr, H. Wrage-Molkenthin a T. Reher, advokáti)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: G. Schneider, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrté komory) z 10. novembra 2004, Storck/ÚHVT (T-396/02), ktorým tento súd zamietol žalobu o neplatnosť proti zamietnutiu zápisu trojrozmernej ochrannej známky v tvare cukríka svetlohnedej farby pod názov cukrovinky patriaci do triedy 30 – Rozlišovacia spôsobilosť ochrannej známky – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. August Storck KG je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 69, 19.3.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 22. júna 2006 – August Storck KG/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-25/05 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Článok 7 ods. 1 písm. b) a článok 7 ods. 3 nariadenia (ES) č. 40/94 — Absolútny dôvod zamietnutia — Trojrozmerná ochranná známka — Trojrozmerný tvar cukríka svetlohnedej farby — Rozlišovacia spôsobilosť)

(2006/C 212/11)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: August Storck KG (v zastúpení: I. Rohr, H. Wrage-Molkenthin a T. Reher, advokáti)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: G. Schneider, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrté komory) z 10. novembra 2004, Storck/ÚHVT (T-402/02), ktorým tento súd zamietol žalobu o neplatnosť proti zamietnutiu zápisu obrazovej ochrannej známky predstavujúcej balenie cukríka vo forme zvitku (motýľovitého tvaru) pod názov cukríky patriaci do triedy 30 – Rozlišovacia spôsobilosť ochrannej známky – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. August Storck KG je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 69, 19.3.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 6. júla 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Portugalská republika

(Vec C-53/05) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 92/100/EHS — Autorské právo — Nájomné právo a výpožičné právo — Neprebratie smernice v stanovenej lehote)

(2006/C 212/12)

Jazyk konania: portugalčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: P. Andrade a W. Wils, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika (v zastúpení: L. Fernandes a N. Gonçalves, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Porušenie článkov 1 a 5 smernice Rady 92/100/EHS z 19. novembra 1992 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva (Ú. v. ES L 346, s. 61; Mim. vyd. 17/001, s. 120)

Výrok rozsudku

1. Portugalská republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 1 a 5 smernice Rady 92/100/EHS z 19. novembra 1992 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva tým, že všetky kategórie verejného vypožičiavania oslobodila od povinnosti zaplatiť odmenu autorom z dôvodu verejného vypožičiavania.
2. Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 82, 2.4.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 6. júla 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Amsterdam – Holandsko) – J. J. Kersbergen-Lap, D. Dams-Schipper/Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekering

(Vec C-154/05) ⁽¹⁾

(Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov — Nariadenie (EHS) č. 1408/71 — Článok 4 ods. 2a, článok 10a, ako aj príloha IIa — Osobitné nepríspevkové dávky — Dávka pre zdravotne postihnutých mladých ľudí v Holandsku — Neexportovateľnosť)

(2006/C 212/13)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Amsterdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: J. J. Kersbergen-Lap, D. Dams-Schipper

Žalovaný: Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Rechtbank Amsterdam – Výklad článku 4 ods. 2a, článku 10a a prílohy IIa nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35) zmeneného a doplneného nariadením Rady (EHS) č. 1247/92 z 30. apríla 1992 (Ú. v. ES L 136, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 41) – Osobitné nepríspevkové dávky – Systém koordinácie stanovený článkom 10a nariadenia č. 1408/71 – Pôsobnosť – Zahŕnutie alebo nie dávok pre zdravotne postihnutých mladých ľudí uvedené v prílohe IIa nariadenia č. 1408/71 – Poberatelia, ktorí nemajú bydlisko v Holandsku

Výrok rozsudku

Dávka poskytovaná podľa zákona o poistení pre prípad práceneschopnosti zdravotne postihnutých mladých ľudí z 24. apríla 1997 (*Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten*) sa má považovať za osobitnú nepríspevkovú dávku v zmysle článku 4 ods. 2a nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú

v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 307/1999 z 8. februára 1999 tak, že sa použije len systém koordinácie stanovený v článku 10a uvedeného nariadenia, a táto dávka nemôže byť priznaná tomu, kto má bydlisko mimo územia Holandska.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 155, 25.6.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 6. júla 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) Spojené kráľovstvo) – Talacre Beach Caravan Sales Ltd/Commissioners of Customs & Excise

(Vec C-251/05) ⁽¹⁾

(Šiesta smernica o DPH — Článok 28 — Oslobodenie s vrátením zaplatenej dane — Predaj tovarov zdaňovaných nulovou sadzbou vybavených tovarmi zdaňovanými bežnou sadzbou — Obytné karavany — Jedna a tá istá dodávka)

(2006/C 212/14)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal (Civil Division)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Talacre Beach Caravan Sales Ltd

Žalovaný: Commissioners of Customs & Excise

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Court of Appeal (Civil Division) – Výklad článku 28 ods. 2 písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) – Tovary zdaňované nulovou sadzbou (karavany) vybavené tovarmi zdaňovanými bežnou sadzbou – Kritériá určenia, či sa má dodávka považovať na účely DPH ako jedno a to isté plnenie

Výrok rozsudku

Skutočnosť, že určité tovary sú predmetom jednej a tej istej dodávky, ktorá sa skladá na jednej strane z hlavného tovaru, ktorý podľa právnej úpravy členského štátu podlieha oslobodeniu s vrátením zaplatenej dane v zmysle článku 28 ods. 2 písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenou a doplnenou smernicou Rady 92/77/EHS z 19. októbra 1992, ktorá dopĺňa spoločný systém dane z pridanej hodnoty, mení a dopĺňa smernicu 77/388/EHS (zblíženie sadzieb DPH), a na druhej strane z tovarov, v prípade ktorých uvedená právna úprava vylučuje toto oslobodenie, nebráni predmetnému členskému štátu, aby stanovil v prípade dodávky týchto vylúčených tovarov DPH v bežnej sadzbe.

(¹) Ú. v. EÚ C 205, 20.8.2005.

Odvolanie podané 29. mája 2006: Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG proti rozsudku druhej komory Súdu prvého stupňa z 15. marca 2006 vo veci T-129/04, Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

(Vec C-238/06 P)

(2006/C 212/15)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG (v zastúpení: H. Kunz-Hallstein, advokát)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy odvolateľa

- zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. marca 2006 vo veci T-129/04 (¹),
- zrušiť rozhodnutie druhej odvolacieho senátu žalovaného z 20. januára 2004 (vec R 367/2003-2), subsidiárne
- vrátiť vec Súdu prvého stupňa,

- zaviazať Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) na náhradu trov oboch konaní.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ svoje odvolanie proti uvedenému rozsudku Súdu prvého stupňa odôvodňuje takto:

1. Podľa normatívnej teórie, ktorá je v súčasnosti uznávaná vo všeobecnosti a aj pre konanie pred Súdny dvorom, musí ten, kto sa odvoláva na istú normu, v súlade so základnými pravidlami dôkazného bremena preukázať skutočné splnenie jej predpokladov. To platí najmä pre odvolávanie sa na výnimky, ktoré sa podľa judikatúry Súdneho dvora majú vykladať vždy reštriktívne. Keďže sa Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu pri zamietnutí zápisu odvolal na výnimku, bol povinný preukázať existenciu predpokladov pre takúto výnimku.
2. V tejto veci ide nielen o zápis národnej ochranné známky, ale aj o zápis národnej ochranné známky členského štátu Európskej únie, ako aj zmluvného štátu Parížskeho dohovoru (PD) v zmysle článku 6^{quinquies} časti A PD, ktorý možno odmietnuť len na základe výnimiek uvedených v článku 6^{quinquies} časti B PD. Privilégium článku 6^{quinquies} časti A ods. 1 PD žalovanému prinajmenšom zakazuje rozhodnúť, že ochranná známka nemôže byť chránená na území zmluvného štátu, v ktorom bola tá istá ochranná známka zapísaná ako úijná ochranná známka. Žalovaný však svoje rozhodnutie založil na nedostatku rozlišovacej spôsobilosti v Spoločenstve, a tým aj na území Nemeckej spolkovej republiky: v tomto rozsahu žalovaný v konečnom dôsledku vyhlásil zápis tohto zmluvného štátu za neplatný. V tomto prípade nepostačuje, že sa Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu paušálne odvolá na nezávislosť „národného“, teda vlastného právneho poriadku, pretože majiteľ úijnéj ochranné známky môže požadovať viac ako len zaobchádzanie ako s vlastnými príslušníkmi. Toto preskúmanie je potrebné vykonať s prihliadnutím na článok 6^{quinquies} časti A PD.
3. Súd prvého stupňa v súvislosti s preukazovaním nedostatku rozlišovacej spôsobilosti uviedol, že Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu splnil svoje povinnosti prinajmenšom v tom zmysle, že právom poukázal na všeobecnú praktickú skúsenosť. Tvrdenie o všeobecnej praktickej skúsenosti však nemôže slúžiť ako argument, na ktorý sa možno odvolať v prípade, ak sa nepodarí preukázať tvrdené skutočnosti. Na druhej strane Súd prvého stupňa nedostatok rozlišovacej spôsobilosti skúmal len vo vzťahu k článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 a vôbec neprihliadol na článok 6^{quinquies} časti B PD.

4. Súd prvého stupňa neskúmal ani rozlišovaciau spôsobilosť konkrétnych tovarov a riadne neposúdil ani celkový dojem ochranných známk. Nerozlišoval ani medzi jednotlivými tovarmi. Súd prvého stupňa nezohľadnil, že použitie tvaru ako označenia pôvodu slúži aj potrebám hospodárskych subjektov: forma obalu im totiž ponúka jedinou možnosť predchádzajúceho výberu vo veľkopredajniach, kde je na jednej polici zoradené veľké množstvo fliaš s rovnakým obsahom.

(¹) Ú. v. ES C 108, s. 20.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hanseatisches Oberlandesgericht (Nemecko) 30. mája 2006 – Lämmerzahl GmbH/Freie Hansestadt Bremen

(Vec C-241/06)

(2006/C 212/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hanseatisches Oberlandesgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Lämmerzahl GmbH

Žalovaný: Freie Hansestadt Bremen

Prejudiciálne otázky

1. Je zlučiteľné so smernicou Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác zmenenou a doplnenou smernicou Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb (¹), obzvlášť s článkom 1 ods. 1 a ods. 3, keď je uchádzačovi všeobecne zamietnutý prístup k preskúmaniu rozhodnutia obstarávateľa, pretože uchádzač zavinene v lehote stanovenej vo vnútroštátnom práve neuplatnil námietku porušenia verejného obstarávania, ktoré sa vzťahuje:

a) na zvolenú formu verejného obstarávania

alebo

b) na správnosť určenia hodnoty zákazky (očividne chybný odhad alebo nedostatočná transparentnosť určenia),

a podľa správne určenej alebo správne určovanej hodnoty zákazky by bolo možné preskúmanie ďalších a – oddelene videné – neprekludovaných porušení verejného obstarávania?

2. Treba v prípade potreby v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania klásť špeciálne požiadavky na údaje rozhodujúce pre určenie hodnoty zákazky, aby bolo možné z porušenia verejného obstarávania, týkajúcich sa odhadu hodnoty zákazky, vyvodit' všeobecné vylúčenie primárnej právnej ochrany, aj keď správne odhadnutá hodnota zákazky alebo hodnota zákazky, ktorú treba odhadnúť, prekračuje smerodajnú prahovú hodnotu?

(¹) Ú. v. ES L 209, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 29. mája 2006 – Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie a T. Sahin proti rozsudku Rechtbank 's-Gravenhage vo veci č. AWB 04/45792

(Vec C-242/06)

(2006/C 212/17)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, T. Sahin

Prejudiciálne otázky

1. a) Má sa článok 13 rozhodnutia č. 1/80 o rozvoji asociácie v zmysle bodu 81 a 84 rozsudku z 21. októbra 2003 v spojených veciach C-317/01 a C-369/01, Abatay a i., Zb. s. I-12301 vykladať tak, že sa cudzinec – turecký štátny príslušník, ktorý dodržal predpisy pre prvé povolenie a pobyt v tuzemsku a od 14. decembra 2000 do 2. októbra 2002 bol legálne zamestnaný u rôznych zamestnávateľov, avšak nepožiadal včas o predĺženie platnosti povolenia na pobyt, takže sa po uplynutí platnosti tohto povolenia a v okamihu podania žiadosti na jeho predĺženie nezdržoval podľa vnútroštátneho práva v tuzemsku legálne a nemal povolenie tam vykonávať zamestnanie, môže odvolávať na toto ustanovenie?

1. b) Je odpoveď na otázku položenú v bode 1a) iná, ak sa v žiadosti o predĺženie, ktorú cudzinec nepodal včas, ale až v priebehu 6 mesiacov po uplynutí platnosti tohto povolenia na pobyt, skúmajú požiadavky platné na ďalší pobyt a cudzinec môže počkať na rozhodnutie o žiadosti v tuzemsku, hoci je táto žiadosť podľa vnútroštátnej úpravy postavená na roveň žiadosti o udelenie prvého povolenia na pobyt?

2. a) Má sa pojem „obmedzenie“ v článku 13 rozhodnutia č. 1/80 vykladať tak, že pod neho spadá povinnosť zaplatiť poplatok za vybavenie žiadosti na predĺženie platnosti povolenia na pobyt, ktorý cudzinec – turecký štátny príslušník spadajúci do pôsobnosti rozhodnutia č. 1/80 – dlhuje, a pri nezaplatení ktorého nebude jeho žiadosť podľa článku 24 ods. 2 VW 2000 prejednaná?

2. b) Je odpoveď na otázku položenú v bode 2a) iná, ak výška poplatkov nepresiahne náklady za vybavenie žiadosti?

3. Má sa článok 13 rozhodnutia č. 1/80, ktorý slúži tiež na vykonanie Dodatočného protokolu ku Asociačnej dohode medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom⁽¹⁾ v spojení s článkom 59 tohto protokolu vykladať tak, že výška poplatkov (pre cudzinca to bolo k rozhodnému okamihu 169 eur) pre tureckých štátnych príslušníkov, ktorí spadajú do pôsobnosti rozhodnutia č. 1/80, na vybavenie žiadosti o udelenie povolenia na pobyt alebo jeho predĺženie nesmie prekročiť čiastku (30 eur), ktorá sa vyberá od štátnych príslušníkov Spoločenstva za vybavenie žiadosti na preskúmanie podľa práva Spoločenstva a vydanie s tým spojeného dokumentu o pobyte (pozri článok 9 ods. 1 smernice 68/360/EHS⁽²⁾ a článok 25 ods. 2 smernice 2004/38/ES⁽³⁾)?

(¹) Ú. v. ES L 293, s.1; Mim. vyd. 11/011, s. 43.

(²) Smernica Rady 68/360/EHS o odstránení prekážok pohybu a pobytu pracovníkov členských štátov a ich rodín v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 257, s. 13; Mim. vyd. 05/001, s. 27).

(³) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de commerce de Charleroi (Belgicko) 30. mája 2006 – SA Sporting du Pays de Charleroi, G-14 Groupement des clubs de football européens/Fédération Internationale de Football Association (Medzinárodná futbalová federácia) (FIFA)

(Vec C-243/06)

(2006/C 212/18)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de commerce de Charleroi

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: SA Sporting du Pays de Charleroi, G-14 Groupement des clubs de football européens

Žalovaná: Fédération Internationale de Football Association (Medzinárodná futbalová federácia) (FIFA)

Prejudiciálna otázka

Predstavujú povinnosti uložené klubom a futbalovým hráčom, ktorí majú s týmito klubmi uzatvorenú pracovnú zmluvu, na základe ustanovení stanov a poriadku FIFA, ktoré stanovujú povinné a bezplatné uvoľňovanie hráčov do národných federácií, ako aj jednostranné a záväzné stanovenie medzinárodného koordinovaného kalendára zápasov, nedovolené obmedzenia hospodárskej súťaže alebo zneužitie dominantného postavenia, alebo prekážku výkonu základných slobôd priznaných Zmluvou ES, a teda sú v rozpore s článkami 81 a 82 Zmluvy alebo s akýmkoľvek iným ustanovením práva Spoločenstva, osobitne s článkami 39 a 49 Zmluvy?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Španielsko) 2. júna 2006 – Josefa Velasco Navarro/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Vec C-246/06)

(2006/C 212/19)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Josefa Velasco Navarro

Žalovaný: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Prejudiciálne otázky

1. Ak vnútroštátny sudca vyhlási, že vnútroštátna právna úprava tým, že nie je úplná 8. októbra 2005 a nie je v súlade so smernicou 2002/74⁽¹⁾ a s jej výkladom, ktorý vykonal Súdny dvor (z hľadiska zásady rovnosti Spoločenstva) v uznesení z 13. decembra 2005 (vo veci prejudiciálneho konania C-177/05), tak musí brať do úvahy, že smernica má voči FOGASA, štátnemu fondu mzdových záruk, priamy účinok od nasledujúceho dňa (9. októbra 2005)?
2. V prípade kladnej odpovede na túto otázku, musí sa tento priamy účinok smernice 2002/74 z dôvodu svojej povahy, výhodnejšej pre zamestnanca (a menej výhodnej pre štát, ktorý si nespĺnil povinnosť) vzťahovať aj na stav platobnej neschopnosti vyhlásenej v dôsledku zmierovacieho konania pred súdom, ktorý nie je upravený touto neúplnou vnútroštátnou právnou úpravou v období od nadobudnutia účinnosti smernice (8. októbra 2002) do uplynutia lehoty, v ktorej mal španielsky štát prijať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou (8. októbra 2005)?

(¹) Smernica č. 2002/74/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. septembra 2002, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 80/987/EHS o aproximácii právnych predpisov členských štátov vzťahujúcich sa na ochranu zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa (Ú. v. ES L 270, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'Etat (Belgicko) 6. júna 2006 – United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SA, Société intercommunale pour la Diffusion de la Télévision Brutele, Wolu TV ASBL/Belgické kráľovstvo

(Vec C-250/06)

(2006/C 212/20)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'Etat

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SA, Société intercommunale pour la Diffusion de la Télévision Brutele, Wolu TV ASBL

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Prejudiciálne otázky

1. Má sa povinnosť distribuovať niektoré menované programy uložená podniku distribujúcemu cez kábel televízne programy vykladať ako priznávajúca autorom uvedených programov „osobitné práva“ v zmysle článku 86 Rímskej zmluvy (v znení zmien a doplnení Amsterdamskej zmluvy)?
2. Ak je odpoveď na otázku č. 1 kladná, majú sa pravidlá uvedené na konci článku 86 ods. 1 ES (teda „pravidlá tejto Zmluvy, najmä tie, ktoré sú uvedené v článkoch 12 a 81 až 89“) vykladať v tom zmysle, že členským štátom nie je dovolené uložiť podnikom distribujúcim cez kábel televízne programy distribuovať niektoré televízne programy vysielané súkromnými prevádzkovateľmi vysielania, ale „patriaciami“ (v zmysle belgického zákona z 30. marca 1995 o distribučných vysielacích sieťach a výkone činnosti vysielania v dvojazyčnom regióne Brusel – hlavné mesto) pod verejnú moc tohto štátu, s tým dôsledkom, že sa počet programov pochádzajúcich z ostatných členských štátov alebo štátov, ktoré nie sú členmi Európskej únie, a subjektov, ktoré nepatria pod túto verejnú moc, zníži na úkor počtu povinných programov?
3. Má sa článok 49 Rímskej zmluvy (v znení zmien a doplnení Amsterdamskej zmluvy) vykladať tak, že vznikne zakázaná prekážka slobodného poskytovania služieb, akonáhle môže opatrenie prijaté členským štátom, v tomto prípade povinnosť retransmisie televíznych programov cez distribučnú káblovú sieť, priamo alebo nepriamo, skutočne alebo potencionálne, brániť poskytovaniu služieb pochádzajúcich z iného členského štátu pre príjemcov týchto služieb nachádzajúcich sa v prvom členskom štáte, čo bude platiť v prípade, ak sa z dôvodu tohto opatrenia poskytovateľ služieb nachádza v nevýhodnom postavení pri rokovaniach o vstupe do tých istých sietí?
4. Má sa článok 49 Rímskej zmluvy (v znení zmien a doplnení Amsterdamskej zmluvy) vykladať tak, že obsahuje zakázanú prekážku, pretože opatrenie prijaté členským štátom, v tomto prípade povinnosť retransmisie televíznych programov cez distribučnú káblovú sieť, sa vo väčšine prípadov prizná, z dôvodu zriadenia zvýhodnených subjektov alebo iných spojitostí medzi nimi a týmto členským štátom, len podnikom usadeným v tomto členskom štáte, a teda že neexistuje odôvodnenie takej prekážky založené na naliehavých dôvodoch všeobecného záujmu vzhľadom na zásadu proporcionality?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Rakúsko) 6. júna 2006 – Firma ING. Auer – Die Bausoftware GmbH/ Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

(Vec C-251/06)

(2006/C 212/21)

Jazyk konania: nemčina

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles (Belgicko) 7. júna 2006 – Zürich Versicherungs-Gesellschaft/Bureau Benelux des marques

(Vec C-254/06)

(2006/C 212/22)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Firma ING. Auer – Die Bausoftware GmbH

Žalovaný: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Prejudiciálne otázky

1. Ak je sídlo skutočného vedenia spoločnosti, združenia alebo právnickej osoby prenesené z jedného členského štátu, ktorý pred ich založením zrušil kapitálovú daň, do iného členského štátu, v ktorom sa v danom okamihu platí kapitálová daň, je zaradenie spoločnosti, združenia alebo právnickej osoby ako kapitálovej spoločnosti pre účely „platenia kapitálovej dane“ v rozpore s článkom 4 ods. 1 písm. g) smernice 69/335/EHS zo 17. júla 1969⁽¹⁾ zmenenej a doplnenej smernicou 85/303/EHS z 10. júna 1985⁽²⁾ a článkom 4 ods. 3 písm. b) smernice 69/335/EHS zo 17. júla 1969 zmenenej a doplnenej smernicou 85/303/EHS z 10. júna 1985, ak prvý členský štát zrušením vnútroštátnej právnej úpravy upustil od vyberania kapitálovej dane?
2. Zakazuje článok 7 ods. 2 smernice 69/335/EHS zo 17. júla 1969 zmenenej a doplnenej smernicou 85/303/EHS z 10. júna 1985 členskému štátu, do ktorého kapitálová spoločnosť prenesie sídlo skutočného vedenia, vybrať kapitálovú daň za transakcie uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) a g) smernice 69/335/EHS zo 17. júla 1969 zmenenej a doplnenej smernicou 85/303/EHS z 10. júna 1985 z dôvodu zmeny sídla skutočného vedenia, ak sa transakcie uskutočnili v čase, kedy mala kapitálová spoločnosť sídlo skutočného vedenia v členskom štáte, ktorý pred jej založením zrušil vyberanie kapitálovej dane zrušením príslušnej vnútroštátnej právnej úpravy?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 269, s. 12; Mim. vyd. 09/001, s. 11.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 156, s. 23; Mim. vyd. 09/001, s. 122.

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Zürich Versicherungs-Gesellschaft

Žalovaný: Bureau Benelux des marques

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 3 a 13 prvej smernice 89/104/ES Rady z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že nevylučujú, aby vnútroštátna právna úprava stanovila, že súd, ktorému bola podaná žaloba proti rozhodnutiu o prihláške ochrannej známky, nemôže pre každý tovar alebo každú službu, ktoré sú uvedené v prihláške jednotlivo overiť, či sa na ochrannú známku nevzťahujú dôvody na zamietnutie zápisu uvedené v článku 3 ods. 1, a teda podľa týchto tovarov a služieb dôjsť k rozdielnym záverom, ak orgán príslušný pre zápis ochranných známok rozhodol iba proti celkovému zamietnutiu týkajúcemu sa všetkých tovarov a služieb a prihlasovateľ po dobu konania na tomto úrade subsidiárne nepožadoval čiastočný zápis pre niektoré tovary a služby?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 40, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92.

Odvolaie podané 6. júna 2006 Yedaş Tarim ve Otomotiv Sanayi ve Ticaret AŞ proti rozsudku Súdu prvého stupňa (piata komora) z 30. marca 2006 vo veci T-367/03: Yedaş Tarim ve Otomotiv Sanayi ve Ticaret AŞ/Rada Európskej únie a Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec C-255/06 P)

(2006/C 212/23)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaie: Yedaş Tarim ve Otomotiv Sanayi ve Ticaret AŞ (v zastúpení: S. Sariibrahimoglu a R. Sinner, advokáti)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie, Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy odvolateľa

Odvolaie navrhuje, aby Súdny dvor:

- v celom rozsahu zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa (piata komora) vo veci Yedaş/Komisia a Rada (vec T-367/03),
- vrátil vec Yedaş späť Súdu prvého stupňa na preskúmanie s ohľadom na vyššie uvedený bod a na technicko-finančnú správu,
- povolil ústnu časť konania,
- odvolateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 18 000 eur.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaie uvádza, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rozpore s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora nepriznal Dohode o pristúpení medzi Tureckom a Európskym hospodárskym spoločenstvom („Ankarská dohoda“) a protokolom žiadený právny význam alebo účinok, keďže nesprávne konštatoval, že zásady a pravidlá obsiahnuté v Ankarskej dohode a protokoloch neobsahujú právne normy, na základe ktorých možno skúmať akty orgánov Spoločenstva. Podľa odvolateľa sú ustanovenia Ankarskej dohody priamo vykonateľné a môžu priznávať práva fyzickým alebo právnickým osobám.

Odvolaie rovnako uvádza, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že neskúmal argument, že s Tureckou republikou sa malo zaobchádzať rovnako ako so štátmi Španielsko, Portugalsko a Grécko, a tým, že usúdil, že orgány Spoločenstva neboli povinné zohľadňovať situáciu Grécka vo vzťahu k prideleniu finančne podpory Turecku.

Nakoniec odvolateľ uvádza, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že konštatoval, že neexistovala žiadna príčinná súvislosť medzi údajným protiprávnym konaním orgánov Spoločenstva a údajnou vzniknutou škodou.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte Suprema di Cassazione (Taliansko) 13. júna 2006 – Roby Profumi Srl/Comune di Parma

(Vec C-257/06)

(2006/C 212/24)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte Suprema di Cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dovolaie: Roby Profumi Srl

Odporca: Comune di Parma

Prejudiciálna otázka

Je článok 10 ods. 8 zákona č. 713/1986 zmenený a doplnený článkom 9 ods. 4 legislatívneho dekrétu č. 126/1997 v súlade s článkom 28 ES a s článkom 7 smernice 76/768/EHS⁽¹⁾ zmenenej a doplnenej smernicou 93/35/EHS⁽²⁾?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 262, s. 169; Mím. vyd. 13/003, s. 285.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 151, s. 32; Mím. vyd. 13/012, s. 75.

Návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Cour d'appel de Montpellier (Francúzsko) 15. júna 2006 – Ministère Public/Daniel Pierre Raymond Escalier a Jean Louis François Bonnarel

(Vec C-260/06 — Vec C-261/06)

(2006/C 212/25)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Montpellier

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ministère Public

Žalovaný: Daniel Pierre Raymond Escalier (C-260/06) a Jean Louis François Bonnarel (C-261/06)

Prejudiciálne otázky

Ak členský štát podriaďuje dovoz fytofarmaceutického výrobku pochádzajúceho z iného členského štátu, v ktorom už výrobok má povolenie na uvádzanie na trh vydané v súlade so smernicou 91/414/EHS⁽¹⁾, zjednodušenému postupu povolenia uvádzania na trh s cieľom overenia, či dovezený výrobok spĺňa podmienky zhody definované rozsudkom C-100/96 z 11. marca 1999, British Agrochemicals Association (Zb. s. I-1499), je tento členský štát oprávnený použiť voči podnikateľovi predmetný postup zjednodušeného povolenia, ak:

- dovozca je poľnohospodár, ktorý dováža výrobok výlučne pre vlastné potreby svojho poľnohospodárskeho podniku, ktoré sú rôznorodé, ale kvantitatívne obmedzené a neprístupuje teda k jeho uvádzaniu na trh v obchodnom zmysle, ktorý predpokladá tento pojem,
- zjednodušený postup P.U.T., ktorý zodpovedá povoleniu na dovoz, je individuálny pre každého podnikateľa/distribútora, núteného nazvať dovezený výrobok svojou vlastnou značkou a podlieha dani 800 eur.

V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, môže sa rozsudok z 26. mája 2005 vo veci C-212/03, Komisia/Francúzsko (Zb. s. I-4213), týkajúci sa osobných dovozov liekov jednotlivcami použiť na prípad fytofarmaceutických výrobkov dovážaných poľnohospodármi pre vlastné potreby ich poľnohospodárskych podnikov?

⁽¹⁾ Smernica Rady 91/414/EHS z 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh (Ú. v. ES L 230, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 15. júna 2006 – Deutsche Telekom AG proti Spolkovej republike Nemecko

(Vec C-262/06)

(2006/C 212/26)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Deutsche Telekom AG

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 27 prvý odsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES⁽¹⁾ zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) a článok 16 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES⁽²⁾ zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) chápať tak, že sa má dočasne ponechať zákonná požiadavka získať povolenie na spoplatnenie hlasových telefonických služieb, ktoré koncovým užívateľom poskytuje podnik s dominantným postavením na trhu, stanovená skoršou vnútroštátnou právnou úpravou a s ňou aj príslušný správny akt stanovujúci túto povinnosť?

Pri zápornej odpovedi na prvú otázku:

2. Je takéto dočasné ponechanie v rozpore s právom Spoločenstva?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 108, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 108, s. 51.; Mim. vyd. 13/029, s. 367.

Žaloba podaná 16. júna 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Portugalská republika

(Vec C-265/06)

(2006/C 212/27)

Jazyk konania: portugalčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: A. Caeiros, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Portugalská republika si tým, že článkom 2 ods. 1 legislatívneho dekrétu č. 40/2003 z 11. marca 2003 zakázala umiestňovanie farebných fólií na sklá osobných a úžitkových motorových vozidiel, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 28 ES a 30 ES a článkov 11 a 13 Dohody o Európskom hospodárskom priestore, keďže tento zákaz bráni umiestňovaniu na portugalský trh farebných fólií legálne vyrábaných a umiestnených na trhu v inom členskom štáte alebo zmluvnom štáte Dohody o EHP,
- zaviazat Portugalsko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Zákaz podľa článku 2 ods. 1 legislatívneho dekrétu č. 40/2003 z 11. marca 2003 predstavuje opatrenie s rovnocenným účinkom ako kvantitatívne obmedzenia dovozu, ktoré sú v rozpore s článkom 28 ES a článkom 11 Dohody o EHP, keďže tento zákaz bráni v praxi umiestňovaniu na portugalský trh farebných fólií legálne vyrábaných a umiestnených na trhu v inom členskom štáte alebo zmluvnom štáte Dohody o EHP. Tento zákaz je nedôvodný aj vo vzťahu k článku 30 ES a článku 13 Dohody o EHP.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Labour Court (Írsko) 19. júna 2006 – IMPACT/Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

(Vec C-268/06)

(2006/C 212/28)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Labour Court

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: IMPACT

Žalovaní: Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and

Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

Prejudiciálne otázky

1. Sú Rights Commissioner a Labour Court pri prejednávaní veci v prvom stupni podľa ustanovenia vnútroštátneho práva alebo pri rozhodovaní o odvolaní proti takému rozhodnutiu povinní podľa nejakej zásady práva Spoločenstva (predovšetkým zásady rovnosti a zásady efektivity) uplatniť priamo účinné ustanovenie smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (¹), za okolností, keď:

- Rights Commissioner a Labour Court v tomto smere nemajú výslovnú právomoc podľa vnútroštátneho práva členského štátu a ani podľa predpisov vnútroštátneho práva, ktorými sa preberá smernica,
- jednotlivci môžu podať na High Court alternatívne žaloby založené na tom, že ich zamestnávateľ neuplatnil smernicu na ich individuálne pomery a
- jednotlivci môžu podať na príslušný všeobecný súd žaloby proti členskému štátu o náhradu škody, ktorú utrpeli v dôsledku toho, že členský štát neprebral smernicu v predpísanej lehote?

2. Pokiaľ je odpoveď na otázku 1 kladná,

- a) je doložka 4 ods. 1 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, a ktorá je pripojená k smernici 1999/70/ES, nepodmienečná a dostatočne presná na to, aby sa na ňu jednotlivci mohli odvolávať pred svojimi vnútroštátnymi súdmi?
- b) je doložka 5 ods. 1 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, a ktorá je pripojená k smernici 1999/70/ES, nepodmienečná a dostatočne presná na to, aby sa na ňu jednotlivci mohli odvolávať pred svojimi vnútroštátnymi súdmi?

3. So zreteľom na odpovede Súdneho dvora na otázku 1 a otázku 2 b) bráni doložka 5 ods. 1 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, a ktorá je pripojená k smernici 1999/70/ES, členskému štátu vystupujúcemu ako zamestnávateľ v tom, aby predĺžil platnosť pracovnej zmluvy na dobu určitú až na 8 rokov po tom, ako sa mala spomínaná smernica prebrať a pred tým, než preberajúca právna úprava nadobudla účinnosť vo vnútroštátnom práve, pokiaľ:

- vo všetkých predchádzajúcich prípadoch bola platnosť zmluvy predĺžená na kratšie obdobie, a zamestnávateľ požaduje služby zamestnanca na dlhšie obdobie,
- dôsledkom predĺženia platnosti na dlhšie obdobie je obídene uplatnenia vo vzťahu k jednotlivcovi úplného prínosu doložky 5 rámcovej dohody po jej prebratí do vnútroštátneho práva, a

- neexistujú objektívne dôvody takeého predĺženia platnosti nesúvisiace s postavením zamestnanca ako pracovníka na dobu určitú.
4. Pokiaľ je odpoveď na otázku 1 alebo otázku 2 záporná, musia Right Commissioner a Labour Court podľa nejakého ustanovenia práva Spoločenstva (a predovšetkým na základe povinnosti vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice, aby sa dosiahol ňou sledovaný výsledok) vykladať ustanovenia vnútroštátneho práva prijaté na účely prebratia smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, tak, že majú retroaktívny účinok ku dňu, keď sa mala spomínaná smernica prebrať, pokiaľ:
- znenie vnútroštátneho právneho predpisu taký výklad výslovne nevylučuje, ale
- pravidlo vnútroštátneho práva týkajúce sa výkladu zákonov bráni takému retroaktívnemu uplatneniu, ak nie je jasne a jednoznačne ustanovené inak?
5. Pokiaľ je odpoveď na otázku 1 alebo otázku 4 kladná, zahŕňajú „pracovnoprávne podmienky“ uvedené v doložke 4 rámcovej dohody pripojenej k smernici podmienky pracovnej zmluvy týkajúce sa odmeňovania a dôchodkového zabezpečenia?

(¹) Ú. v. ES L 175, s. 43, Mím. vyd. 05/003, s. 368.

Žaloba podaná 20. júna 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Rakúska republika

(Vec C-270/06)

(2006/C 212/29)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: H. Støvlbæk, splnomocnená zástupkyňa, B. Wägenbaur, advokát)

Žalovaná: Rakúska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Rakúska republika si tým, že určitým úverovým inštitúciám prepojeným s centrálnou inštitúciou ukladá povinnosť ponechať na účte ich centrálnych inštitúcie (a za podmienok stanovených centrálnou inštitúciou) likvidné rezervy vo výške určitej percentuálnej sadzby ich vkladov,

čo týmto úverovým inštitúciám bráni umiestniť likvidné prostriedky v iných európskych finančných inštitúciách, porušila povinnosti podľa článku 226 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, ktoré jej vyplývajú z článku 56 ods. 1 ES,

- zaviazať Rakúsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa článku 56 ods. 1 ES sú zakázané všetky obmedzenia pohybu kapitálu medzi členskými štátmi, ako aj medzi členskými štátmi a tretími krajinami. Tento zákaz siaha ďalej ako odstránenie nerovnosti zaobchádzania s účastníkmi finančného trhu na základe štátnej príslušnosti a zahŕňa vo všeobecnosti každé obmedzenie, ktoré robí výkon tejto základnej slobody menej prístupným. Podľa judikatúry Súdneho dvora predstavujú opatrenia členského štátu obmedzenia pohybu kapitálu vtedy, ak sú spôsobilé odradiť osoby usadené na danom území od zaviazania sa pôžičkou alebo uskutočnenia investícií v inom členskom štáte.

Podľa Komisie ustanovenie rakúskeho spolkového zákona o bankovníctve, ktoré určitým úverovým inštitúciám prepojeným s centrálnou inštitúciou ukladá povinnosť nechať na účte ich centrálnych inštitúcie určitú časť ich likvidných rezerv, predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu. Táto zákonná povinnosť totiž primárnym bankám bráni umiestniť podstatnú časť ich likvidných prostriedkov v iných európskych úverových inštitúciách vo výške tohto povinného vkladu a prostredníctvom cezhraničného prevodu týchto likvidných prostriedkov dosiahnuť v inom členskom štáte vyššie úrokové sadzby, ako sú tie, ktoré im poskytuje centrálna inštitúcia.

Sporné ustanovenie rakúskeho spolkového zákona o bankovníctve nemožno odôvodniť dôvodmi výslovne uvedenými v článku 58 ES, a ani dôvodmi ochrany spotrebiteľa alebo inými naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu.

Podľa názoru Komisie táto zákonná povinnosť vkladu v centrálnych inštitúciách nie je potrebná na ochranu spotrebiteľa. Po prvé v Rakúsku už existuje zákonná úprava likvidných rezerv, ktorá sa vzťahuje na všetky banky, a po druhé existujú miernejšie prostriedky na dosiahnutie dostatočnej likvidity, ktoré voľnému pohybu kapitálu nebránia alebo ho len menej obmedzujú. Platná právna úprava pôsobí na ochranu spotrebiteľa dokonca kontraproduktívne, pretože primárnym bankám bráni umiestniť ich likvidné rezervy v záujme klientov v zahraničí a prípadne za výhodnejších podmienok. Navyše ničím nie je doložené, že by insolvenca niektorej z primárnych bánk nevyhnutne viedla k reťazovej reakcii a vyvolala by paniku takisto u sporiteľov, ktorí majú svoje vklady v iných primárnych bankách danej siete. Tento katastrofický scenár nie je presvedčivý už z toho dôvodu, že porovnateľné systémy v iných členských štátoch si vystačia aj bez zákonom stanovenej povinnosti vkladu a už mnohé roky stabilne fungujú bez toho, aby tam dochádzalo k sériovým bankovým krízam.

Keďže predmetná zákonná povinnosť dotknutých úverových inštitúcií nie je potrebná ani na ochranu riadnej správy, ani na ochranu dobrej povesti rakúskeho finančného sektora, alebo na výkon účinného dohľadu nad finančnými inštitúciami, predstavuje neprímerané obmedzenie voľného pohybu kapitálu.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Handelsgericht Wien (Rakúsko) 22. júna 2006 – Auto
Peter Petschenig GmbH/Toyota Frey Austria GmbH**

(Vec C-273/06)

(2006/C 212/31)

Jazyk konania: nemčina

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Cour d'appel d'Angers (Francúzsko) 26. júna 2006 – EARL
Mainelvo/Denkavit France SARL**

(Vec C-272/06)

(2006/C 212/30)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Handelsgericht Wien

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Auto Peter Petschenig GmbH

Žalovaná: Toyota Frey Austria GmbH

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel d'Angers

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: EARL Mainelvo

Žalovaný: Denkavit France SARL

Prejudiciálne otázky

Je bezprostredný prevod chovateľom z dôvodu plnenia zmluvy o odchove uzatvorenej s francúzskou spoločnosťou, ktorá je dcérskou spoločnosťou medzinárodnej skupiny a vyrába a dodáva krmivo pre teľatá, vo výške 67,63 až 71,35 % z prémie za zabitie stanovenej v nariadení Rady (ES) č. 1254/1999 zo 17. mája 1999⁽¹⁾, v medziach stanovenej dohodou medzi vnútroštátnymi poľnohospodárskymi zväzmi, ktoré zastupujú poľnohospodárske podniky a chovateľov teliat, zlučiteľný s cieľmi regulácie trhu a záruky primeranej životnej úrovne poľnohospodárov uvedenými v tomto nariadení, ako aj s opatreniami na vnútornom trhu, ktoré na tieto účely toto nariadenie stanovuje a ktoré spresňuje nariadenie Komisie (ES) č. 2342/1999 z 28. októbra 1999⁽²⁾?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1254/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhov s hovädzím a telacím mäsom (Ú. v. ES L 160, s. 21; Mim. vyd. 03/025, s. 339).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 2342/1999 z 28. októbra 1999, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 1254/1999 o spoločnej organizácii trhov s hovädzím a telacím mäsom, týkajúce sa prémiových systémov (Ú. v. ES L 281, s. 30; Mim. vyd. 03/026, s. 396).

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 5 ods. 1 prvá veta prvá zarážka nariadenia Komisie (ES) č. 1475/95 z 28. júna 1995 o uplatňovaní článku 85 ods. 3 Zmluvy na niektoré kategórie dohôd o distribúcii a servise motorových vozidiel (ďalej len „nariadenie (ES) č. 1475/95“)⁽¹⁾ vykladať tak, že samotné nadobudnutie účinnosti nariadenia Komisie (ES) č. 1400/2002 z 31. júla 2002 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 Zmluvy na niektoré kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel (ďalej len „nariadenie č. 1400/2002“)⁽²⁾, a tým vyvolané prispôbenie distribučného systému, ktorý bol v súlade s nariadením (ES) 1475/95, a priznávajúce mu výnimku, požiadavkám výnimky pre selektívny systém podľa nariadenia (ES) č. 1400/2002 sa má považovať za nutnosť reorganizácie v zmysle článku 5 ods. 3 prvej vety prvej zarážky nariadenia (ES) č. 1475/95?
2. Pri zápornej odpovedi na prvú otázku: Má sa článok 5 ods. 3 prvá veta prvá zarážka nariadenia Komisie (ES) 1475/95 z 28. júna 1995 o uplatňovaní článku 85 ods. 3 Zmluvy na niektoré kategórie dohôd o distribúcii a servise motorových vozidiel (nariadenie (ES) č. 1475/95) vykladať tak, že samotný zánik pôvodnej ochrany územia pre distribútorov, týkajúcej sa selektívneho distribučného systému, hoci aj v spojení s pôvodne nemožným povolením zmluvných servisov podľa nariadenia (ES) č. 1475/95, ktoré nie sú zmluvnými distribútormi tejto značky, predstavuje reorganizáciu v zmysle článku 5 ods. 3 prvej vety prvej zarážky nariadenia (ES) č. 1475/95 alebo záleží na preukázaní efektívnych reorganizačných opatrení?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 145, s. 25.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 203, s. 30; Mim. vyd. 08/002, s. 158.

Žaloba podaná 23. júna 2006 – Komisia Európskych spoločenských štátov/Španielske kráľovstvo

(Vec C-274/06)

(2006/C 212/32)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenských štátov (v zastúpení: H. Støvalbæk a R. Vidal Puig, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že zachovaním opatrení, aké obsahuje 27. dodatočné ustanovenie zákona č. 55/1999 z 29. decembra o rozpočtových, správnych a sociálnych opatreniach, naposledy zmenené článkom 94 zákona č. 62/2003 z 30. decembra, ktoré obmedzujú hlasovacie práva verejných subjektov v španielskych podnikoch v sektore energetiky, si Španielske kráľovstvo nesplnilo svoje povinnosti vyplývajúce z článku 56 ES,
- zaviazať Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

27. dodatočné ustanovenie zákona č. 55/1999 stanovilo, že ak subjekt kontrolovaný priamo alebo nepriamo orgánom verejnej správy získa kontrolu alebo významný podiel v podniku v sektore energetiky, ministerská rada môže rozhodnúť v lehote dvoch mesiacov, že „neuznáva“ výkon zodpovedajúcich politických práv, alebo že ich výkon bude podliehať určitým podmienkam. Toto rozhodnutie sa musí prijať na základe kritérií údajne určených na zaručenie bezpečnosti zásobovania energiou.

Komisia usudzuje, že 27. dodatočné ustanovenie je nezlučiteľné s článkom 56 ES z nasledovných dôvodov:

- získanie kontroly alebo významného podielu v španielskych podnikoch v sektore energetiky verejnými subjektami predstavuje „pohyb kapitálu“ v zmysle článku 56 ES,
- obmedzenie politických práv, o ktorých môžu rozhodnúť španielske orgány v súvislosti s uvedeným získaním kontroly alebo významného podielu, predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré článok 56 ES v zásade zakazuje, a
- toto obmedzenie nie je odôvodnené vo vzťahu k Zmluve.

Komisia konkrétne usudzuje, že 27. dodatočné ustanovenie zákona č. 55/1999 nie je odôvodnené cieľom zaručenia bezpečnosti zásobovania energiou z nasledovných dôvodov:

- skutočnosť, že subjekty, ktoré získajú kontrolu alebo významný podiel v podniku v sektore energetiky sú kontrolované orgánom verejnej správy nepredstavuje dodatočné riziko pre bezpečnosť zásobovania energiou, a preto nemôže odôvodniť prijatie obmedzení voľného pohybu kapitálu iba v tomto prípade,
- obmedzenie hlasovacích práv nie je spôsobilým opatrením na zaručenie bezpečnosti zásobovania energiou, keďže existujú iné, spôsobilejšie prostriedky pre tento účel,
- aj keby obmedzenie hlasovacích práv bolo spôsobilým opatrením na zaručenie bezpečnosti zásobovania energiou, napadnuté opatrenia sú neprimerané, keďže „neuznanie“ výkonu hlasovacích práv sa vzťahuje na všetky činnosti a rozhodnutia spoločnosti,
- oprávnenie ministerskej rady rozhodnúť o „uznaní“ alebo „neuznaní“ výkonu hlasovacích práv nepodlieha objektívnym a dostatočne presným kritériám, ktoré by mohli byť predmetom účinnej súdnej kontroly.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil nº 5 de Madrid (Španielsko) 26. júna 2006 – Productores de Música de España/Telefónica de España, SAU

(Vec C-275/06)

(2006/C 212/33)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Mercantil nº 5 de Madrid

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Productores de Música de España (Promusicae)

Žalovaný: Telefónica de España, SAU

Prejudiciálna otázka

Môžu členské štáty podľa práva Spoločenstva – najmä článku 15 ods. 2 a článku 18 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES⁽¹⁾ z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode, článku 8 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES⁽²⁾ z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, článku 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES⁽³⁾ z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva a článku 17 ods. 2 a článku 47 Charty základných práv Únie – obmedziť povinnosť prevádzkovateľov elektronických komunikačných sietí a služieb, poskytovateľov prístupu k telekomunikačnej sieti a poskytovateľov služby uchovávanía dát, uchovávať a poskytnúť informácie o pripojení a prenose, ktoré vznikli pri poskytovaní služby informačnej spoločnosti vzťahujúce sa na elektronickú komunikáciu na vyšetrovania trestnej činnosti alebo potrebu ochrany bezpečnosti verejnosti a národnej obrany, iba na prípady vyšetrovania trestnej činnosti alebo potrebu ochrany zdravia verejnosti a národnej obrany, vylúčiť teda občianskoprávne konania?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 157, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg (Nemecko) 26. júna 2006 – Interboves GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Vec C-277/06)

(2006/C 212/34)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Interboves GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciálne otázky

1. Upravuje bod 48.7 písm. a) kapitoly VII prílohy smernice 91/628/EHS⁽¹⁾ základnú požiadavku na prepravu po mori tak, že – pokiaľ sú splnené požiadavky bodu 48.3 a 48.4 kapitoly VII prílohy smernice 91/628/EHS s výnimkou dĺžky trvania cesty a prestávky na odpočinok – aj pri preprave zvierat na takzvaných prevozných lodiach roll-on/roll-off sa doba cesty pred a po preprave po mori spolu nesčíta?
2. Obsahuje bod 48.7 písm. b) kapitoly VII prílohy smernice 91/628/EHS osobitné ustanovenie pre používanie takzvaných prevozných lodí roll-on/roll-off v rámci Spoločenstva, ktoré sa použijú dodatočne, t. j. doplnkovo k požiadavkám bodu 48.4 písm. a) kapitoly VII prílohy smernice 91/628/EHS s tým následkom, že po príchode lode do prístavu určenia nezačne plynúť nová 29-hodinová doba prepravy (argument v bode 48.4 písm. d) kapitoly VII prílohy smernice), ale sa musí urobiť 12-hodinová prestávka na odpočinok, pokiaľ dĺžka trvania cesty po mori prekročila úpravu v bodoch 48.2 až 48.4 kapitoly VII prílohy smernice, konkrétne 29 hodín podľa bodu 48.4 písm. d)?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 340, s. 17; Mim. vyd. 03/012, s. 133.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 26. júna 2006 – Manfred Otten/Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(Vec C-278/06)

(2006/C 212/35)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Manfred Otten

Žalovaný: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Ďalší účastník konania: Jonny Kück

Vedľajší účastník konania: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prejudiciálna otázka

Je potrebné vykladať článok 7 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 3950/92⁽¹⁾ v znení nariadenia (ES) č. 1256/1999⁽²⁾ tým spôsobom, že pri ukončení nájomných vzťahov v poľnohospodárstve týkajúcich sa podniku vyrábajúceho mlieko alebo týkajúcich sa pozemku určeného na výrobu mlieka môžu na nich viazané referenčné množstvá prejsť späť na prenajímateľa, ktorý sám nie je výrobcom mlieka a ani sa ním v budúcnosti nestane, pokiaľ ten prevedie referenčné množstvo na tretiu osobu prostredníctvom štátneho predajného miesta, pričom to vykoná v čo najkratšej možnej lehote a tretia osoba je sama výrobcom mlieka?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 405, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 160, s. 73.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Audiencia Provincial de Madrid (Španielsko) 27. júna 2006 – CEPSA, Estaciones de Servicio SA/LV Tobar e Hijos SL

(Vec C-279/06)

(2006/C 212/36)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia Provincial de Madrid

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: CEPSA, Estaciones de Servicio SA

Odporca: LV Tobar e Hijos SL

Prejudiciálne otázky

PO PRVÉ –

A. Treba článok 81 ods. 1 Zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že sa jeho pôsobnosť vzťahuje na zmluvu – „contrato de abanderamiento“ uzavretú v roku 1996 medzi distribútorom ropných výrobkov a spoločnosťou vlastnícou čerpaciej stanice, v ktorej sa táto spoločnosť zaväzuje počas určeného obdobia predávať výhradne vykurovacie a motorové palivá dodávateľ a nepredávať takéto výrobky dodané inými distribútormi, pokiaľ tento záväzok zahŕňa záväzok nekonkurovania, hoci je takúto zmluvu vzhľadom na jej ekonomický význam možné považovať za zmluvu o obchodnom zastúpení?

B. V prípade, že sa tento článok na zmluvu vzťahuje, môže sa na ňu vzťahovať výnimka zo zákazu, ak spĺňa požiadavky nariadenia 1984/1983⁽¹⁾, predovšetkým požiadavky na dobu trvania?

C. Ak by to tak bolo, vyžadujú články 10 a 12 citovaného nariadenia, keď umožňujú trvanie záväzku nekonkurovania dlhšie ako 5 rokov ako protiváhu za poskytnutie ekonomických a finančných výhod majiteľovi čerpaciej stanice, aby tieto ekonomické a finančné výhody boli zásadné, alebo stačí, ak nie sú bezvýznamné? Možno tieto ustanovenia vykladať tak, že takéto ekonomické a finančné výhody boli poskytnuté v zmluvách „contrato de abanderamiento“, v ktorých dodávateľ ropných výrobkov hradí náklady na inštaláciu a udržiavanie imidžu svojej značky, alebo dá k dispozícii cisterny a palivové čerpadlá, ktoré majiteľ čerpaciej stanice nemôže bez písomného povolenia výhradného dodávateľa využívať pre výrobky, ktoré nie sú od tohto dodávateľa a musí ich vrátiť, keď sa skončí ich povolené užívanie, a ktorých hodnota je krytá bankovou zárukou na prvé požiadanie, ktorú majiteľ čerpaciej stanice dal vystaviť v prospech dodávateľa?

D. Ak by takáto výnimka neprichádzala do úvahy, vzťahovala by sa absolútna neplatnosť podľa článku 81 ods. 2 Zmluvy ES na zmluvu ako celok?

PO DRUHÉ –

A. Treba článok 81 ods. 1 Zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že takáto zmluva – „contrato de abanderamiento“, ak stanovuje, že majiteľ čerpaciej stanice musí predávať vykurovacie a motorové palivá výhradného dodávateľa za maloobchodné ceny, ktoré určí tento dodávateľ, porušuje zásadu zákazu obmedzovania hospodárskej súťaže určením predajných cien, vzhľadom na jej ekonomický význam a konkrétne vzhľadom na riziká, ktoré preberá majiteľ čerpaciej stanice a na jeho prispievanie k nákladom spojeným s dodaním výrobkov, ktoré sú predmetom zmluvy, alebo s propagáciou ich predaja, a to vzhľadom na tieto relevantné skutočnosti:

1. Majiteľ čerpaciej stanice sa zaviazal predávať výhradne mazivá, potreby pre automobilistov, vykurovacie a motorové palivá dodávateľ v súlade s maloobchodnými cenami, podmienkami a technikami predaja a prevádzky, ktoré určí tento dodávateľ na obdobie desať rokov, ktoré sa môže vždy predĺžiť o päť rokov na základe výslovnej písomnej dohody uzavretej najmenej šesť mesiacov vopred.

2. Na majiteľa čerpaciej stanice prechádza nebezpečenstvo škody na vykurovacích a motorových palivách od chvíle, keď mu ich dodávateľ odovzdá v cisternách čerpaciej stanice, a to vrátane nebezpečenstva úbytku objemu. Od momentu prevzatia výrobkov je povinný uchovávať ich za takých podmienok, aby sa predišlo ich úbytku alebo zhoršeniu a zodpovedá dodávateľovi aj tretím osobám za úbytok, znečistenie alebo zmiešanie uvedených výrobkov a za škodu, ktorá tým môže byť spôsobená.

3. Majiteľ čerpacej stanice musí dodávateľovi zaplatiť za vykurovacie a motorové palivá do deviatich dní od ich dodania na čerpacej stanici s tým, že mu k dátumu prvej dodávky musí tiež poskytnúť bankovú záruku na sumu zodpovedajúcu celkovej dodávke za 15 dní. V prípade nezaplatenia môže dodávateľ uplatniť nároky z bankovej záruky poskytnutej majiteľom čerpacej stanice, a okrem toho musí majiteľ čerpacej stanice platiť za dodávky pred ich odovzdaním na čerpacej stanici. Platby majiteľa čerpacej stanice distribútorovi sa vykonávajú tak, že od maloobchodnej ceny určenej distribútorom, vrátane DPH, sa odpočítava „provízia“ majiteľa čerpacej stanice spolu so zodpovedajúcou DPH. Dodané motorové palivá sa v priemere predávajú za oveľa kratší čas ako deväť dní od ich odovzdania, ktoré sú stanovené ako lehota pre platbu žalobcu žalovanému. Náklady na prepravu znáša dodávajúci podnik.
4. Majiteľ čerpacej stanice ručí a zodpovedá za zákazníkov, ktorých začlenil do používania kreditnej karty vytvorenej a spravovanej zoskupením spoločností, do ktorého patrí dodávateľ; za predaj uskutočnený prostredníctvom tejto karty dostáva zaplatené v mesiaci nasledujúcom po uskutočnení predaja, hradí určitú malú časť nákladov spojených s používaním karty stáleho zákazníka distribútora palív zákazníkmi a znáša nebezpečenstvo nezaplatenia zo strany zákazníkov, ktorým priamo poskytol úver.
5. Dodávateľ ropných výrobkov hradí náklady na inštaláciu a udržiavanie imidžu svojej značky a tiež dá k dispozícii cisterny a palivové čerpadlá, ktoré majiteľ čerpacej stanice nemôže bez písomného povolenia výhradného dodávateľa využívať pre výrobky, ktoré nie sú od tohto dodávateľa, pričom hodnota týchto položiek presne zodpovedá výške bankovej záruky, ktorú dal majiteľ čerpacej stanice vystaviť v prospech dodávateľa.
- B. Ak by to tak bolo, je potrebné vykladať nariadenie Komisie (EHS) 1984/83, a najmä jeho články 10 a 13 tak, že sa ich pôsobnosť vzťahuje aj na zmluvu takejto povahy, takže zákaz obsiahnutý v článku 81 ods. 1 Zmluvy ES sa neuplatní, ak zmluva spĺňa požiadavky na výnimku obsiahnuté v týchto článkoch nariadenia?
- C. Treba v takom prípade vykladať článok 11 nariadenia tak, že ak je v zmluve zakotvené viac než jedno obmedzenie hospodárskej súťaže, teda že okrem zakotvenia záväzku nekonkurovania pri stanovení výhradného dodávateľstva od jedného podniku, určuje dodávateľ predajné ceny, umožňuje súhlas distribučnej spoločnosti s tým, aby čerpacia stanica znížila predajnú cenu pri súčasnom zachovaní príjmov

distribučnej spoločnosti, udelený v novembri 2001, považovať zmluvu za platnú?

(¹) Nariadenie Komisie (EHS) č. 1984/83 z 22. júna 1983 o uplatňovaní článku 85 (teraz článok 81) ods. 3 Zmluvy na určité kategórie dohôd o výhradnom nákupe [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 173, s. 5).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Praze (Česká republika) 28. júna 2006 – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním (OSA)/Miloslav Lev

(Vec C-282/06)

(2006/C 212/37)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Krajský súd v Praze

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním (OSA)

Žalovaný: Miloslav Lev

Prejudiciálne otázky

1. Má autor podľa práva Európskej únie – konkrétne smernice ES 2001/29 – právo na odmenu pri použití diela prostredníctvom rozhlasu alebo televízie prevádzkovateľom zariadenia slúžiaceho na ubytovanie aj v prípade, že je televízor alebo rozhlasový prijímač umiestnený v súkromnej časti ubytovacieho priestoru (v izbe)?
2. Je ustanovenie § 23 autorského zákona 121/2000 Sb. v znení zákona č. 81/2005 Sb. v rozpore s právom Spoločenstva?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Zala Megyi Bíróság (Maďarská republika) 29. júna 2006 – KÖGÁZ Rt., E-ON IS Hungary Kft., E-ON DÉDÁSZ Rt., Schneider Electric Hungária Rt., TESCO Áruházak Rt., OTP Garancia Biztosító Rt., OTP Bank Rt., ERSTE Bank Hungary Rt., Vodafon Magyarország Mobil Távközlési Rt./ Zala Megyi Közigazgatási Hivatal Vezetője

(Vec C-283/06)

(2006/C 212/38)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Zala Megyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: KÖGÁZ Rt., E-ON IS Hungary Kft., E-ON DÉDÁSZ Rt., Schneider Electric Hungária Rt., TESCO Áruházak Rt., OTP Garancia Biztosító Rt., OTP Bank Rt., ERSTE Bank Hungary Rt., Vodafon Magyarország Mobil Távközlési Rt.

Žalovaný: Zala Megyi Közigazgatási Hivatal Vezetője

Prejudiciálne otázky

1. Môže sa ustanovenie bodu 4 ods. 3 písm. a) prílohy X „aktu o pristúpení“ (Akt o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia⁽¹⁾), ktoré sa má použiť podľa článku 24 tohto aktu a ktoré stanovuje, že „... Maďarsko je do 31. decembra 2007 vrátane oprávnené uplatňovať zníženia miestnej dane z podnikania až do výšky 2 % čistých príjmov podnikov, ktoré je priznané orgánmi miestnej samosprávy na obmedzené obdobie na základe článkov [§§ – *neoficiálny preklad*] 6 a 7 zákona C. z roku 1990 o miestnych daniach“ vykladať v tom zmysle, že:

- Maďarsku bola priznaná prechodná výnimka, ktorá ho oprávňuje na zachovanie dane z podnikania, alebo v tom zmysle, že
- zmluva o pristúpení tým, že umožnila Maďarsku zachovať zníženie dane z podnikania zároveň uznala

právo Maďarska na zachovanie dane z podnikania ako druhu dane?

2. Ak je odpoveď Európskeho súdneho dvora na otázku č. 1 záporná, tak ďalšia otázka súdu znie:

Na základe akých kritérií sa má podľa správneho výkladu šiestej smernice Rady (77/388/EHS) považovať určitý druh dane za inú daň ako daň z obratu podľa článku 33 šiestej smernice?

(¹) Ú. v. EÚ L 236, s. 846.

Žaloba podaná 29. júna 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Španielske kráľovstvo

(Vec C-286/06)

(2006/C 212/39)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: H. Støvlbæke a R. Vidal Puig, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Španielske kráľovstvo si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice Rady 89/48/EHS z 21. decembra 1988 o všeobecnom systéme uznávania diplomov vyššieho vzdelania udelených pri ukončení odborného vzdelávania a prípravy v dĺžke trvania aspoň troch rokov⁽¹⁾, a najmä z jej článku 3, tým, že odmietlo uznať odbornú kvalifikáciu inžiniera získanú v Taliansku a podmienil prístup ku skúškam pre interný kariérny postup vo verejnej službe inžinierov, ktorí získali odbornú kvalifikáciu v inom členskom štáte, akademickým uznaním uvedených kvalifikácií,
- zaviazat' Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia dostala veľký počet oznámení o tom, že príslušné španielske orgány zamietajú žiadosti o uznanie odbornej kvalifikácie inžiniera, získanej v Taliansku, na účely výkonu profesie Ingeniero de Caminos, Canales y Puertos (inžinier ciest, kanálov a prístavov) v Španielsku.

Podľa článku 3 smernice 89/48/ES musia španielske orgány umožniť prístup k regulovanému povolaniu, ako aj k jeho výkonu, každému štátnemu príslušníkovi niektorého členského štátu, ktorý vlastní diplom vyžadovaný na výkon uvedeného povolania v inom členskom štáte. Zo skutkových okolností, ktoré uvádza Komisia, vyplýva, že:

1. povolanie inžiniera ciest, kanálov a prístavov je v Španielsku „regulovaným“ povolaním;
2. žalobcovia sú štátni príslušníci členského štátu;
3. diplom, vyžadovaný v Taliansku pre prístup k povolaniu inžiniera, je „Diploma de Laurea in Ingegneria Civile“ spolu s „Abilitazione all'esercizio della professione di ingegnere“. Žalobcovia vlastní oba diplomy, a preto môžu vykonávať povolanie inžiniera v Taliansku, a
4. „súbor diplomov“ tvorený „Laurea in Ingegneria Civile“ a „Abilitazione all'esercizio della professione di ingegnere“ spĺňa všetky požiadavky definície „diplomu“ obsiahnutej v článku 1 písm. a) smernice.

Španielske orgány boli preto povinné umožniť žalobcom prístup k povolaniu inžiniera ciest, kanálov a prístavov. Tým, že prístup odmietli, si Španielske kráľovstvo nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 3 smernice.

Zo skutkových okolností uvádzaných Komisiou tiež vyplýva, že španielske orgány podmieňujú účasť na skúškach pre interný kariérny postup vo verejnej službe, pri ktorých sa vyžaduje mať diplom inžiniera, aby v prípade diplomov udelených v zahraničí, boli tieto „homologizované“, tzn. aby bola uznaná ich akademická rovnocennosť so španielskym diplomom. Táto požiadavka sťažuje štátnym príslušníkom jedného členského štátu, ktorí vlastní odborný diplom vyžadovaný v inom členskom štáte, ich interný kariérny postup, a v konečnom dôsledku aj výkon povolania inžiniera, a tiež je v rozpore s článkom 3 smernice.

(¹) Ú. v. ES L 19, 1989, s. 16; Mím. vyd. 05/001, s. 337.

Žaloba podaná 4. júla 2006 – Komisia Európskych spoločností/Helénska republika

(Vec C-297/06)

(2006/C 212/40)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: E. Tserepa-Lacombe a I. Khatzigiannis, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Helénska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2003/85/ES (¹) z 29. septembra 2003 o opatreniach spoločenstva na kontrolu slintačky a krívačky, ktorou sa zrušuje smernica 85/511/EHS a rozhodnutia 84/531/EHS a 91/665/EHS a mení a dopĺňa sa smernica 92/46/EHS alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,
- zaviazať Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho práva uplynula 30. júna 2004.

(¹) Ú. v. EÚ L 306, 22.11.2003, s. 1; Mím. vyd. 03/041, s. 5.

Žaloba podaná 4. júla 2006 – Komisia Európskych spoločností/Helénska republika

(Vec C-299/06)

(2006/C 212/41)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: G. Zavvos a N. Yerrell)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Helénska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2002/92/ES⁽¹⁾ Európskeho parlamentu a Rady z 9. decembra 2002 o sprostredkovaní poistenia, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 16 tejto smernice,
- zaviazat' Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho práva uplynula 14. januára 2005.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 9, 15.1.2003, s. 3; Mim. vyd. 06/004, s. 330.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota prebratia smernice 2004/26 ES uplynula 20. mája 2005.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 146, s. 1; Mim. vyd. 13/034, s. 341.

Žaloba podaná 19. júla 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika

(Vec C-313/06)

(2006/C 212/42)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: D. Lawunmi a D. Recchia, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Talianska republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/26/ES⁽¹⁾ z 21. apríla 2004, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 97/68/ES o aproximácii právnych predpisov členských štátov, ktoré sa týkajú opatrení voči emisiám plyných a tuhých znečisťujúcich látok zo spaľovacích motorov inštalovaných v necestných pojazdných strojoch, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 ods. 1 tejto smernice,
- zaviazat' Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Žaloba podaná 20. júla 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Španielske kráľovstvo

(Vec C-317/06)

(2006/C 212/43)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J. Enegren a R. Vidal Puig)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Španielske kráľovstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2002/14/ES Európskeho parlamentu a Rady z 11. marca 2002, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre informovanie a porady so zamestnancami v Európskom spoločenstve⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice,
- zaviazat' Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prispôsobenie vnútroštátneho práva k smernici 2002/14 uplynula 23. marca 2005.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 80, s. 29; Mim. vyd. 05/004, s. 219.

Žaloba podaná 20. júla 2006 – Komisia Európskych spoločenských/Luxemburské veľkovoľvodstvo**(Vec C-318/06)**

(2006/C 212/44)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenských (v zastúpení: J. Enegren a G. Rozet, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Luxemburské veľkovoľvodstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Luxemburské veľkovoľvodstvo tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2001/86/ES z 8. októbra 2001, ktorou sa dopĺňajú stanovy európskej spoločnosti v súvislosti s účasťou zamestnancov na riadení⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 14 tejto smernice,
- zaviazať Luxemburské veľkovoľvodstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2001/86/ES uplynula 8. októbra 2004.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 294, s. 22; Mim. vyd. 06/004, s. 272.**Žaloba podaná 20. júla 2006 – Komisia Európskych spoločenských/Belgické kráľovstvo****(Vec C-320/06)**

(2006/C 212/45)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenských (v zastúpení: J. Enegren a G. Rozet, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Belgické kráľovstvo tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné

na dosiahnutie súladu so smernicou 2002/14/ES Európskeho parlamentu a Rady z 11. marca 2002, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre informovanie a porady so zamestnancami v Európskom spoločenstve⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 11 tejto smernice,

- zaviazať Belgické kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2002/14/ES uplynula 23. marca 2005.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 80, s. 29; Mim. vyd. 05/004, s. 219.**Žaloba podaná 20. júla 2006 – Komisia Európskych spoločenských/Luxemburské veľkovoľvodstvo****(Vec C-321/06)**

(2006/C 212/46)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenských (v zastúpení: J. Enegren a G. Rozet, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Luxemburské veľkovoľvodstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Luxemburské veľkovoľvodstvo tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2002/14/ES Európskeho parlamentu a Rady z 11. marca 2002, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre informovanie a porady so zamestnancami v Európskom spoločenstve⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 11 tejto smernice,
- zaviazať Luxemburské veľkovoľvodstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2002/14/ES uplynula 23. marca 2005.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 80, s. 29; Mim. vyd. 05/004, s. 219.

SÚD PRVÉHO STUPŇA

Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. júla 2006 – Hoek Loos/Komisía

(Vec T-304/02) ⁽¹⁾

(„Hospodárska súťaž — Kartely — Holandský trh s priemyselnými a medicínskymi plynmi — Určovanie cien — Stanovenie výšky pokút — Usmernenia k metóde stanovovania pokút — Zásada proporcionality a zásada rovnosti zaobchádzania“)

(2006/C 212/47)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobca: Hoek Loos NV (Schiedam, Holandsko) (v zastúpení: J.J. Feenstra a B.F. Van Harinxma thoe Slooten, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev. (v zastúpení: A. Bouquet, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2003/207/ES z 24. júla 2002 týkajúceho sa konania podľa článku 81 Zmluvy ES (vec COMP/E-3/36.700 – Priemyselné a medicínske plyny) (Ú. v. EÚ L 84, 2003, s. 1), subsidiárne návrh na zníženie pokuty uloženej žalobcovi

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 305, 7.12.2002.

Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2006 – Franchet a Byk/Komisía

(Spojené veci T-391/03 a T-70/04) ⁽¹⁾

(„Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Vyšetřovania Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) — Eurostat — Odmietnutie prístupu — Inšpekcie a vyšetřovanie — Súdne konania — Právo na obhajobu“)

(2006/C 212/48)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Yves Franchet a Daniel Byk (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: G. Vandersanden a L. Levi, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: D. Maidani, J.-F. Pasquier a P. Aalto, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutí Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) a Komisie, ktorými bol žalobcom odmietnutý prístup k určitým dokumentom z vyšetřovania týkajúceho sa Eurostat-u

Výrok rozsudku

1. Návrhy na zrušenie rozhodnutia z 18. augusta 2003 a konkludentného rozhodnutia o zamietnutí žiadostí žalobcov z 21. a 29. októbra 2003 sa zamietajú ako neprípustné.
2. Zrušuje sa rozhodnutie Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) z 1. októbra 2003 v rozsahu, v akom sa v ňom odmieta prístup k oznámeniam OLAF-u Komisií okrem oznámenia uvedného v tlačovom komuniké z 19. mája 2003, a tiež sa zrušuje rozhodnutie Komisie z 19. decembra 2003 v rozsahu, v akom sa v ňom odmieta prístup k prílohám k správe útvaru pre vnútorný audit zo 7. júla 2003.
3. V zostávajúcej časti sa žaloby zamietajú ako nedôvodné.
4. Komisia je povinná nahradiť jednu tretinu trov konania žalobcov. Účastníci konania znášajú zostávajúcu časť svojich vlastných trov konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 21, 14.1.2004.

**Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. júla 2006 – Tzirani/
Komisia**(Vec T-45/04) ⁽¹⁾*(„Úradníci — Povýšenie — Obsadenie miesta v platovej triede A 2 — Zamietnutie kandidatúry — Zásada zákonitosti“)*

(2006/C 212/49)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania*Žalobkyňa:* Marie Tzirani (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: É. Boigelot, advokát)*Žalovaná:* Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení G. Berscheid a V. Joris, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Wägenbaur, advokát)**Predmet veci**

Návrh na zrušenie rozhodnutia prijatého Komisiou z 11. februára 2003 o zamietnutí kandidatúry žalobkyne na miesto v platovej triede A2 riaditeľa riaditeľstva „Služobný poriadok: politika, riadenie a poradenstvo“ generálneho riaditeľstva „Personál a správa“ Komisie, návrh na zrušenie menovania pána J. na uvedené miesto, ako aj návrh na zrušenie, v potrebnom rozsahu, výslovného rozhodnutia Komisie o zamietnutí sťažnosti žalobkyne podanej proti týmto dvom rozhodnutiam

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Komisie o menovaní pána J. na miesto uvedené v oznámení o voľnom mieste KOM/151/02, ako aj rozhodnutie o zamietnutí kandidatúry žalobkyne na uvedené miesto, sa zrušujú.
2. Žalovaná je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 94, 17.4.2004.**Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. júla 2006 – Tzirani/
Komisia**(Vec T-88/04) ⁽¹⁾*(„Úradníci — Povýšenie — Obsadenie miesta v platovej triede A 2 — Zamietnutie kandidatúry — Nedostatok odôvodnenia — Zjavne nesprávne posúdenie — Porušenie pravidiel menovania úradníkov v platovej triede A 1 a A 2“)*

(2006/C 212/50)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania*Žalobkyňa:* Marie Tzirani (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: É. Boigelot, advokát)*Žalovaná:* Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení G. Berscheid a V. Joris, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Wägenbaur, advokát)**Predmet veci**

Návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 23. mája 2003 o zamietnutí kandidatúry žalobkyne na miesto v platovej triede A 2 riaditeľa riaditeľstva „Sociálna politika, personál v Luxemburgu, zdravie, hygiena“ generálneho riaditeľstva „Personál a správa“ Komisie, návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 21. mája 2003 o menovaní pani D.S. na uvedené miesto a v potrebnom rozsahu návrh na zrušenie výslovného rozhodnutia Komisie o zamietnutí sťažnosti žalobkyne podanej proti týmto dvom rozhodnutiam

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Komisie o menovaní pani D.S. na miesto uvedené v oznámení o voľnom mieste KOM/063/03, ako aj rozhodnutie o zamietnutí kandidatúry žalobkyne na uvedené miesto, sa zrušujú.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
3. Žalovaná je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004.

**Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. júla 2006 – easyJet/
Komisia**(Vec T-177/04) ⁽¹⁾*(„Hospodárska súťaž — Koncentrácie — Nariadenie (EHS) č. 4064/89 — Rozhodnutie vyhlasujúce koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom — Žaloba podaná tretou osobou — Prípustnosť — Trhy s leteckou dopravou — Závazky“)*

(2006/C 212/51)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania*Žalobca:* easyJet Airline Co. Ltd (Luton, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: pôvodne J. Cook, J. Parker a S. Dolan, solicitors, neskôr M. Werner a M. Waha, advokáti, L. Mills, solicitor, M. de Lasala Lobera a R. Malhotra, advokáti)*Žalovaná:* Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: P. Oliver, A. Bouquet a A. Whelan, splnomocnení zástupcovia)*Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú:* Francúzska republika (v zastúpení: G. de Bergues, splnomocnený zástupca)**Predmet veci**

Návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 11. februára 2004 vyhlasujúceho koncentráciu medzi spoločnosťou Air France a Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV za zlučiteľnú so spoločným trhom za podmienky rešpektovania navrhnutých záväzkov (vec COMP/M.3280 – Air France/KLM)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Žalobca znáša vlastné trovy konania ako aj trovy konania Komisie.
3. Francúzska republika znáša vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 201, 7.8.2004.**Uznesenie Súdu prvého stupňa zo 16. júna 2006 – Volkswagen/ÚHVT (CLIMATIC)**(Vec T-306/03) ⁽¹⁾*(„Ochranná známka Spoločenstva — Čiastočné zamietnutie zápisu — Spätvzatie prihlášky na zápis — Zastavenie konania“)*

(2006/C 212/52)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania*Žalobca:* Volkswagen AG (Wolfsburg, Nemecko) (v zastúpení: S. Risthaus, advokát)*Žalovaný:* Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: B. Müller a G. Schneider, splnomocnení zástupcovia)**Predmet veci**

Žaloba proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT zo 7. júla 2003 (vec R 1012/2001-2) týkajúcej sa prihlášky obrazovej ochranné známky obsahujúcej slovné označenie CLIMATIC ako ochranné známky Spoločenstva

Výrok uznesenia

1. Konanie sa zastavuje.
2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 289, 29.11.2003.**Žaloba podaná 26. apríla 2006 – Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret a Akar/Komisia**

(Vec T-129/06)

(2006/C 212/53)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania*Žalobcovia:* Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Limited Sirketi (Cankaya/Ankara, Turecko) a M. Akar (Cankaya/Ankara, Turecko) (v zastúpení: C. Sahin, advokát)*Žalovaná:* Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcov

- vyhradiť práva na uplatnenie nárokov na náhradu škody,
- prednostne prerušiť konanie o predmete konania,
- vyhlásiť konanie z 23. decembra 2005 sp. zn. MK/KS/DELTUR/(2005)/SecE/D/1614, ktoré je predmetom tohto konania, za neplatné,
- zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobcovia napádajú rozhodnutie delegácie Európskej komisie v Turecku z 23. decembra 2005, ktoré bolo adresované žalobcom vo veci verejného obstarávania stavebných prác na výstavbu vzdelávacích zariadení v provinciách Diyarbakir a Siirt.

Žalobcovia okrem iného tvrdia, že ich ponuka obsahovala najnižšiu cenu a ich podklady boli úplné, takže mala byť zmluva uzavretá s nimi. Okrem toho poukazujú na to, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s právnymi predpismi Európskej únie.

Žaloba podaná 23. júna 2006 – ARBOS/Komisía**(Vec T-161/06)**

(2006/C 212/54)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: ARBOS, Gesellschaft für Musik und Theater (Klagenfurt, Rakúsko) (v zastúpení: H. Karl, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zaviazať Komisiu, aby žalobkyňa na účet jej právneho zástupcu zaplatila sumu 38 545,42 eur zvýšenú o úroky vo výške 12 % od 1. januára 2001 a sumu 27 618,91 eur zvýšenú o úroky vo výške 12 % od 1. marca 2003,
- zaviazať Komisiu, aby žalobkyňa zaplatila sumu 26 459,38 eur netto, ktorá predstavuje náklady konania pred podaním žaloby, ako aj trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa požaduje podľa článku 288 ES od Komisie náhradu škody, ktorá jej vznikla v dôsledku neoprávneného zadržania pomoci. Svoj nárok zakladá na dvoch zmluvách o pomoci na podporu kultúry uzavretých v rokoch 2000 a 2002, ktorých prílohy obsahujú arbitrážne doložky.

Žaloba podaná 26. júna 2006 – Kronoply/Komisía**(Vec T-162/06)**

(2006/C 212/55)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania**

Žalobca: Kronoply GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Nemecko) (v zastúpení: R. Nierer, L. Gordalla, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Komisie z 21. septembra 2005 o štátnej pomoci č. C 5/2004 (ex N 609/2003), v ktorom Komisia rozhodla, že pomoc, ktorú Nemecko plánovalo poskytnúť žalobcovi, je nezlučiteľná so spoločným trhom,
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie K(2005) 3497 z 21. septembra 2005, v ktorom Komisia rozhodla, že investičná pomoc, ktorú Nemecko na základe multisektorálneho rámca regionálnej pomoci pre veľké investičné projekty (1) plánovalo poskytnúť spoločnosti Kronoply GmbH, predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.

Žalobca uvádza na podporu svojej žaloby štyri dôvody.

Po prvé sa žalobca odvoláva na zjavné pochybenie Komisie v skutkových zisteniach. V tejto súvislosti najmä uvádza, že žalovaná nezistila dátum podania žalobcovej žiadosti o pomoc, aj keď to má rozhodujúci význam pre zistenie skutkového stavu. Okrem toho sa odvoláva na skutočnosť, že Komisia nezohľadnila skutočnosť, že vnútroštátne správne konanie ešte nebolo ukončené.

Po druhé sa žalobca na podporu svojej žaloby odvoláva na skutočnosť, že sporné rozhodnutie nebolo dostatočne odôvodnené.

Okrem toho žalobca uvádza, že Komisia porušila článok 87 ods. 3 písm. a) a c), ako aj článok 88 ES, nariadenie (ES) č. 659/1999⁽²⁾ a usmernenie o národnej regionálnej pomoci⁽³⁾.

Napokon žalobca vytyka zjavne nesprávne posúdenie a zneužitie právomoci žalovanou.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 107, 1998, s. 7.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 74, 1998, s. 9; Mim. vyd. 08/001, s. 226, zmenené a doplnené Ú. v. ES C 258, 2000, s. 5; Mim. vyd. 08/001, s. 377.

Žaloba podaná 26. júna 2006 – Charlott/ÚHVT – Charlot (obrazová ochranná známka „Charlott France Entre Luxe et Tradition“)

(Vec T-169/06)

(2006/C 212/56)

Jazyk žaloby: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Charlott SARL (Chaponost, Francúzsko) (v zastúpení: L. Conrad, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Charlot – Confecções para Homens, Artigos de Lã e Outros SA (Lisabon, Portugalsko)

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 24. apríla 2006 (vec R 223/2005-2),
- rozhodnúť, že spoločnosť Charlot – Confecções para Homens, Artigos de Lã e Outros SA nespĺňa povinnosti podľa článku 43 ods. 2 nariadenia (ES) č. 40/94,
- nariadiť ÚHVT, aby vykonal zápis ochrannej známky prihlásenej Charlott SARL,
- zaviazat' ÚHVT a všetky subjekty, ktoré vo veci nemali úspech, na náhradu trov konania, najmä trov nahraditeľných na základe článku 91 písm. b) rokovacieho poriadku tohto súdu z 2. mája 1991.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca.

Prihlasovaná ochranná známka: obrazová ochranná známka „Charlott France Entre Luxe et Tradition“ pre výrobky zaradené do triedy 25 – prihláška č. 1 853 274.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietky: Charlot – Confecções para Homens, Artigos de Lã e Outros SA.

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietky: národná obrazová ochranná známka „Charlot“ pre výrobky zaradené do triedy 25.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie námietky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia.

Dôvody žaloby: porušenie článku 43 ods. 2 nariadenia (ES) č. 40/94, ako aj článku 22 ods. 2 nariadenia (ES) č. 2868/95 v rozsahu, v ktorom podľa žalobcu osoba podávajúca námietky nepreukázala skutočné používanie svojej ochrannej známky v predchádzajúcich piatich rokoch a nepredložila údaje o význame používania tejto ochrannej známky.

Žaloba podaná 29. júna 2006 – Alrosa/Komisia

(Vec T-170/06)

(2006/C 212/57)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Alrosa Company Ltd. (Mirny, Rusko) (v zastúpení: R. Subiotto, S. Mobley, K. Jones, solicitors)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie v celom rozsahu,
- zaviazat' Komisiu na náhradu trov konania a iných trov a výdavkov týkajúcich sa tohto konania, ktoré vznikli spoločnosti Alrosa.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie z 22. februára 2006, ktorým Komisia uložila De Beers záväzok, aby táto spoločnosť v období 2006 až 2008 postupne znižovala, a následne od 1. januára 2009 ukončila všetky priame a nepriame nákupy surových diamantov od žalobcu.

Po prvé, žalobca na podporu svojej žaloby uvádza, že v konaní vedúcemu k rozhodnutiu došlo k porušeniu jeho práva byť vypočutý. Žalobca tvrdí, že Komisia mala povinnosť vysvetliť, ktoré pripomienky tretej strany a aspekty analýzy Komisie odôvodnili zamietnutie záväzkov, ktoré pôvodne spoločne navrhli De Beers a žalobca a prijatie konečných záväzkov, ktoré navrhol De Beers.

Po druhé, žalobca tvrdí, že došlo k porušeniu článku 9 nariadenia 1/2003, a to tým, že napadnutým rozhodnutím boli uložené tie záväzky, ktoré navrhoval iba De Beers, a nie tie záväzky, ktoré navrhovali dotknuté podniky, konkrétne De Beers a žalobca. Žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie nebolo prijaté na vymedzené obdobie.

Napokon žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie tým, že uvádza úplný a časovo neobmedzený zákaz priameho alebo nepriameho nákupu surových diamantov od žalobcu, uložený De Beers, porušuje článok 82 ES a článok 9 nariadenia 1/2003, ako aj základné zásady zmluvnej slobody a proporcionality.

Žaloba podaná 22. júna 2006 – Laytoncrest/ÚHVT – Erico (TRENTON)**(Vec T-171/06)**

(2006/C 212/58)

*Jazyk žaloby: gréčtina***Účastníci konania**

Žalobca: Laytoncrest Limited (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: Nikolaos K. Dontas, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Erico International Corporation (v zastúpení: Gille Hrabal Struck Neidlein Prop Roos, Düsseldorf, Nemecko)

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie druhého odvolacieho senátu z 26. apríla 2006 v konaní R-406/2004-2,
- predložiť vec na rozhodnutie vo veci samej odvolacím senátom ÚHVT,
- zaviazať ÚHVT a spoločnosť Erico International Corporation, ak vstúpi do konania ako vedľajší účastník, na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca.

Prihlasovaná ochranná známka: slovná ochranná známka TRENTON pre výrobky patriace do tried 7, 9 a 11 – prihláška č. 2 298 438.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietky: ERICO INTERNATIONAL CORPORATION.

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietky: slovná ochranná známka LENTON pre výrobky patriace do tried 6 a 7.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie námietky. Zviazanie namietateľa na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: ukončenie námietkového a odvolacieho konania v dôsledku implicitného späťvzatia žalobcom prihlášky predmetnej ochrannej známky.

Dôvody žaloby: porušenie článkov 44 a 66 ods. 1 nariadenia Rady č. 40/94, ako aj pravidla 50 ods. 1 vykonávacieho nariadenia Komisie č. 2868/95. Žalobca na jednej strane tvrdí, že napadnuté rozhodnutie nesprávne posúdilo jeho nečinnosť v námietkovom a odvolacom konaní ako späťvzatie jeho prihlášky predmetnej ochrannej známky, zatiaľ čo na druhej strane uvádza, že odvolací senát mal pokračovať v konaní a rozhodnúť vo veci samej bez ohľadu na to, že žalobca nepredložil pripomienky.

Porušenie základnej procesnoprávnej zásady rešpektovania práva na obhajobu a práva byť vypočutý, ako sa uvádza tiež v článku 73 nariadenia č. 40/94 a pravidle 54 vykonávacieho nariadenia 2868/95, na základe ktorých mal odvolací senát dať žalobcovi príležitosť vyjadriť sa pred prijatím rozhodnutia, ktoré sa ho týka.

Porušenie článku 74 ods. 1 nariadenia 40/94. Žalobca tvrdí, že odvolací senát prekročil a zneužil svoju právomoc, keď rozhodol, že žalobca vzal implicitne späť prihlášku v celom rozsahu.

Žaloba podaná 29. júna 2006 – Coca-Cola Company/ÚHVT – Azienda Agricola San Polo (MEZZOPANE)**(Vec T-175/06)**

(2006/C 212/59)

Jazyk žaloby: španielčina

Žaloba podaná 3. júla 2006 – Ayuntamiento de Madrid a Madrid Calle 30/Komisia Európskych spoločností**(Vec T-177/06)**

(2006/C 212/60)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Coca-Cola Company (N. W. Atlanta, Georgia, USA) (v zastúpení: E. Armijo Chavarri a A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Azienda Agricola San Polo Exe S.r.l.

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 5. apríla 2006 vydané vo veci R-99/2005-1,
- zaviazat' Úrad na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: Azienda Agricola San Polo Exe S.r.l.

Prihlasovaná ochranná známka: obrazová ochranná známka „MEZZOPANE“ pre výrobky triedy 33 – žiadosť č. 2 242 147.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietky: žalobkyňa.

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietky: národné slovné ochranné známky „MEZZO“ a „MEZZOMIX“ pre výrobky triedy 32.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie prihlášky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94, keďže výrobky označené kolidujúcimi ochrannými známkami sú podobné, ich rozlišovacie znaky sú vizuálne a foneticky podobné a predmetné ochranné známky môžu vyvolať pravdepodobnosť zámeny.

Účastníci konania

Žalobcovia: Ayuntamiento de Madrid a Madrid Calle 30 (Madrid) (v zastúpení: J. L. Buendía Sierra a R. González-Gallarza Granizo)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločností

Návrhy žalobcov

- zrušiť kvalifikáciu, ktorou Európska komisia (Eurostat) zaradila Madrid Calle 30 do sektoru „vláda všeobecne“ podľa „Európskeho systému účtov“ (ESÚ 95), uvedeného v prílohe A nariadenia Rady (ES) č. 2223/96 z 25. júna 1996, keďže táto kvalifikácia sa odlišuje od účtov uverejnených Komisiou (Eurostat) 24. apríla 2006, ktorá obsahuje údaje za rok 2005, týkajúcich sa deficitu verejných financií a verejného dlhu pre účely Protokolu o postupe pri nadmernom deficite pripojeného k Zmluve ES,
- zaviazat' Komisiu Európskych spoločností na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba smeruje k zrušeniu kvalifikácie, ktorou Európska komisia (Eurostat) zaradila Madrid Calle 30 do sektoru „vláda všeobecne“ podľa „EURÓPSKEHO SYSTÉMU ÚČTOV – ESÚ 95“ (ESÚ 95), uvedeného v prílohe A nariadenia Rady (ES) č. 2223/96 z 25. júna 1996 o Európskom systéme národných a regionálnych účtov v spoločenstve (1). Podľa žalobcov sa táto kvalifikácia odlišuje od účtov uverejnených Komisiou (Eurostat) 24. apríla 2006, ktorá obsahuje údaje za rok 2005, týkajúcich sa deficitu verejných financií a verejného dlhu pre účely Protokolu o postupe pri nadmernom deficite pripojeného k Zmluve ES.

Žalobcovia tvrdia, že Madrid Calle 30 je akciová spoločnosť, v ktorej má podiel Ayuntamiento de Madrid a súkromné konzorcium, ktorého členmi sú tri spoločnosti podnikajúce v oblasti stavebníctva a služieb, vybrané prostredníctvom verejnej súťaže, v ktorej boli stanovené prísne podmienky týkajúce sa trhových cien.

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú:

- porušenie rôznych noriem upravujúcich ESÚ 95 týkajúcich sa klasifikácie inštitucionálnych jednotiek v sektoroch „vláda všeobecne“ a „nefinančné korporácie“,
- porušenie všeobecných zásad povinnosti odôvodnenia správnych aktov a vypočutia dotknutej osoby.

(¹) Ú. v. ES L 310, s. 1; Mím. vyd. 10/002, s. 3.

Žaloba podaná 7. júla 2006 – Fränkischer Weinbauverband/ÚHVT (trojrozmerná ochranná známka „Bocksbeutel“)

(Vec T-180/06)

(2006/C 212/61)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Fränkischer Weinbauverband e.V. (Würzburg, Nemecko) (v zastúpení: N. Hetzelt, A. Weigand, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 25. apríla 2006 (vec R 0479/2004-1),
- uložiť žalovanému zverejniť ochrannú známku Spoločenstva č. 002323301 podľa článku 40 nariadenia (ES) č. 40/94 a
- zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka: trojrozmerná ochranná známka „Bocksbeutel“ pre tovary a služby tried 32, 33 a 42 (prihláška č. 2 323 301).

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: čiastočné zamietnutie prihlášky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: prihlasovaná ochranná známka je spôsobilá ochrany, pretože má potrebnú rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) v spojení s článkom 64 nariadenia (ES) č. 40/94 (¹). Okrem toho je napadnuté rozhodnutie v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mím. vyd. 17/001, s. 146).

Žaloba podaná 6. júla 2006 – Talianska republika/Komisia

(Vec T-181/06)

(2006/C 212/62)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talianska republika (v zastúpení: Giacomo Aiello, Avvocato dello Stato)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie Komisie 2006/334/ES z 28. apríla 2006, 2006 K (2006) 1702, pokiaľ vylučuje z financovania Spoločenstva niektoré výdavky uskutočnené Talianskou republikou v rámci záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF),
- zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Talianska republika napadla na Súde prvého stupňa rozhodnutie Komisie K (2006) 1702, z 28. apríla 2006, pretože vylúčilo z financovania Spoločenstva niektoré výdavky uskutočnené žalobkyňou v rámci záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF).

Na podporu svojich návrhov žalobkyňa tvrdí porušenie a nesprávne uplatnenie:

- článku 11 ods. 1 písm. c) bodu 4, článku 13 ods. 2, článku 15 ods. 4 písm. a), článku 30 ods. 1 a 2 a článku 51 nariadenia Rady (ES) č. 2200/96 z 28. októbra 1996 o spoločnej organizácii trhu s ovocím a zeleninou (Ú. v. ES L 271, 2.11.1996, s. 19; Mím. vyd. 03/020, s. 55),

- článku 17 ods. 2 tretieho pododseku nariadenia Komisie (ES) č. 659/97 zo 16. apríla 1997 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatnenia nariadenia Rady (ES) č. 2200/96 o intervenčných opatreniach v sektore ovocia a zeleniny (Ú. v. ES L 100, 17.4.1997, s. 22; Mim. vyd. 03/020, s. 405),
- článku 8 ods. 2 písm. c) a d) a ods. 4 písm. b), ako aj článku 16 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) z 28. marca 2001, ktorým sa stanovujú podrobné vykonávacie predpisy k nariadeniu Rady (ES) č. 2200/96 týkajúce sa prevádzkových programov, prevádzkových fondov a finančnej pomoci spoločenstva a ktorým sa ruší nariadenie (ES) č. 411/97 (Ú. v. ES L 90, 30.3.2001, s. 4; Mim. vyd. 03/032, s. 39),
- článku 3 nariadenia Komisie (ES) č. 412/97 z 3. marca 1997, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 2200/96, pokiaľ ide o uznanie organizácií výrobcov (Ú. v. ES L 62, 4.3.1997, s. 16),
- článkov 6 a 9 nariadenia Komisie (EHS) č. 3887/92 z 23. decembra 1992, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá pre uplatňovanie integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci spoločenstva (Ú. v. ES L 391, 31.12.1992, s. 36).

Žaloba podaná 12. júla 2006 – Holandské kráľovstvo/ Komisia

(Vec T-182/06)

(2006/C 212/63)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobca: Holandské kráľovstvo (v zastúpení: H. G. Sevenster a D. J. M. de Grave, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Komisie 2006/372/ES z 3. mája 2006 týkajúce sa návrhu vnútroštátnych ustanovení, o ktorých informovalo Holandské kráľovstvo podľa článku 95 ods. 5 Zmluvy o ES, stanovujúcich limitné hodnoty emisií tuhých častíc z vozidiel so vznetovými motormi,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca informoval Komisiu podľa článku 95 ods. 5 ES o svojom zámere stanoviť vnútroštátne predpisy na obmedzenie emisií tuhých častí vozidiel so vznetovými motormi odchylné od ustanovení smernice 98/69/ES⁽¹⁾. Na základe týchto pravidiel sa s účinnosťou od 1. januára 2007 mala pre emisie jemných tuhých častíc stanoviť limitná hodnota 5 mg na kilometer pre nové osobné autá a úžitkové vozidlá so vznetovými motormi. Súčasná limitná hodnota podľa smernice 98/69 je 25 mg na kilometer. Vzhľadom na špecifické problémy v Holandsku týkajúce sa kvality ovzdušia sa holandská vláda domnieva, že je nevyhnutné prijať prísnejší predpis. Komisia zamietla navrhnutý vnútroštátny predpis napadnutým rozhodnutím 2006/372/ES⁽²⁾.

Na podporu svojej žaloby žalobca na prvom mieste tvrdí porušenie Komisiou hodnotiacich kritérií článku 95 ods. 5 ES, pretože sa domnievala, že Holandsko neuviedlo, že ide o špecifický problém týkajúci sa kvality ovzdušia a konkrétne povinnosti podľa smernice 99/30⁽³⁾.

Na druhom mieste žalobca uvádza, že došlo k porušeniu povinnosti starostlivosti a povinnosti odôvodnenia podľa článku 253 ES, keďže Komisia bez uvedenia podrobných dôvodov nezohľadnila aktuálnejšie a relevantnejšie údaje, ktoré holandská vláda poskytla včas pred prijatím napadnutého rozhodnutia.

Na treťom mieste žalobca uvádza, že Komisia porušila Zmluvu o ES tým, že pri posudzovaní alternatívnych opatrení podľa článku 95 ods. 6 ES nepostupovala na základe špecifického cieľa vnútroštátneho ustanovenia, pre ktoré sa žiadal súhlas.

Žalobca tiež tvrdí, že došlo k porušeniu povinnosti podľa článku 253 ES uviesť odôvodnenie hodnotenia podmienok podľa článku 95 ods. 6 ES.

Žalobca na záver dodáva porušenie článku 95 ods. 5 a 6 ES a požiadavky podľa článku 253 ES uviesť odôvodnenie, a to z dôvodu, že Komisia sa v rámci posudzovania žiadosti holandskej vlády zaoberala medzinárodnými súvislosťami plánovaného opatrenia.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/69/ES z 13. októbra 1998 o opatreniach, ktoré sa majú prijať proti znečisťovaniu ovzdušia emisiami z motorových vozidiel a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 70/220/EHS (Ú. v. ES L 350, 1998, s. 1; Mim. vyd. 13/023, s. 126).

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie 2006/372/ES z 3. mája 2006 týkajúce sa návrhu vnútroštátnych ustanovení, o ktorých informovalo Holandské kráľovstvo podľa článku 95 ods. 5 Zmluvy o ES, stanovujúcich limitné hodnoty emisií tuhých častíc z vozidiel so vznetovými motormi [oznámené pod číslom K(2006) 1791] (Ú. v. EÚ L 142, 2006, s. 16).

⁽³⁾ Smernica Rady 1999/30/ES z 22. apríla 1999 o limitných hodnotách oxidu siričitého, oxidu dusičitého a oxidov dusíka, tuhých znečisťujúcich látok a olova v okolitom ovzduší (Ú. v. ES L 163, 1999, s. 41; Mim. vyd. 15/004, s. 164).

**Žaloba podaná 11. júla 2006 – Portugalská republika/
Komisia****(Vec T-183/06)**

(2006/C 212/64)

Jazyk konania: portugalcina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Portugalská republika (v zastúpení: L. Fernandes, splnomocnený zástupca, C. Botelho Moniz, advokát, a E. Maia Cadete, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie Komisie z 28. apríla 2006, ktorým sa z financovania Spoločenstva vylučujú niektoré výdavky uskutočnené členskými štátmi v rámci záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), v časti, kde uplatňuje na Portugalsko v odvetví lanu finančnú opravu 100 %, t. j. 3 135 348,71 eur,
- zaviazat Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom tejto žaloby je rozhodnutie Komisie z 28. apríla 2006, ktorým sa z financovania Spoločenstva vylučujú niektoré výdavky uskutočnené členskými štátmi v rámci záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), v časti, kde uplatňuje na Portugalsko v odvetví lanu finančnú opravu 100 %, t. j. 3 135 348,71 eur, v rámci režimu, ktoré zaviedlo nariadenie Komisie (EHS) č. 1164/89 z 28. apríla 1989, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vzťahujúce sa na pomoc pre vlákna lanu a konope ⁽¹⁾.

(¹) Ú. v. ES L 121, s. 4.

**Žaloba podaná 14. júla 2006 – Komisia/Internet Commerce
Network a Dane-Elec Memory****(Vec T-184/06)**

(2006/C 212/65)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: L. Ström, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P. Elvinger, advokát)

Žalovaní: Internet Commerce Network a Dane-Elec Memory

Návrhy žalobkyne

- predvolať účastníkov konania a dosiahnuť ich zmier, alebo
- prijať predmetnú žalobu a vyhlásiť ju za dôvodnú a
- zaviazat spoločnosť Dane-Elec-Memory zaplatiť Komisii sumu vo výške 55 878 eur spolu s úrokmi z omeškania z právneho titulu plnenia záruky po prvej výzve,
- subsidiárne zaviazat spoločnosť ICN zaplatiť zálohu 55 878 eur, ktorú zaplatila Komisia zvýšenú o úroky z omeškania na základe právneho titulu nesplnenia svojich zmluvných záväzkov v rámci projektu Crossemarc,
- zaviazat účastníka, ktorý nemal vo veci úspech, nahradiť trovy konania podľa článku 69 ods. 2 Rokovacieho poriadku,
- nariadiť predbežný výkon rozsudku bez ohľadu na podanie odvolania a bez kaucie,
- vyhradiť žalobkyni všetky ostatné práva, procesné prostriedky a žaloby a najmä právo zvýšiť výšku požadovanej platby.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Európske spoločenstvo, zastúpené Európskou Komisiou, uzatvorilo 28. februára 2001, medzi iným so spoločnosťou Internet Commerce Network (ICN), zmluvu IST-2000-25366 za účelom prípravy a výkonu projektu „Cross-lingual Multi Agent Retail Comparison – Crossemarc“ v rámci programu výskumu, technologického rozvoja a predvedenia v oblasti technológií informačnej spoločnosti (IST) 1998 – 2002 ⁽¹⁾. V písomnom vyhlásení o ručení podpísanom 1. septembra 2000 sa spoločnosť Dane-Elec Memory, materská spoločnosť ICN, zaviazala ručiť za splnenie zmluvných záväzkov, ktoré táto posledná uvedená prijala voči Komisii v rámci zmluvy IST-2000-25366.

Komisia poskytla zálohovú platbu zmluvným stranám spojeným v projekte, medzi nimi aj spoločnosti ICN, prostredníctvom koordinátora projektu NCSR „Demokritos“. Následne požiadal koordinátor spoločnosť ICN o jej príspevok v súlade s úlohami definovanými v projekte. Keďže príspevok nebol zaplatený a zástupca spoločnosti ICN informoval koordinátora o finančných ťažkostiach spoločnosti ICN, koordinátor sa v tejto súvislosti obrátil na spoločnosť Dane-Elec Memory, ručiteľ za záväzky ICN. Vedúci spoločnosti Dane-Elec Memory informoval, že spoločnosť ICN zamýšľa odstúpiť od projektu a vrátiť zálohu. Keďže koordinátor nedostal písomné potvrdenie tohto odstúpenia a záväzku vrátenia zálohy, koordinátor projektu, ako aj Komisia zaslali spoločnosti ICN žiadosť o vrátenie vyplatených záloh. Keďže táto žiadosť zostala bez odpovede, bola zaslaná žiadosť o vrátenie záloh na základe právneho titulu poskytnutia záruky v písomnom vyhlásení o ručení spoločnosti Dane-Elec Memory. Táto spoločnosť zamietla vykonať platby na základe svojho ručenia z dôvodu, že Komisia nepreukázala porušenie zmluvných záväzkov. Toto odmietnutie bolo potvrdené napriek skutočnosti, že Komisia svoju žiadosť odôvodnila.

Na základe dohôd o súdnej príslušnosti obsiahnutých v zmluve IST-2000-25366 zaväzujúcich spoločnosť ICN voči Komisii a v písomnom vyhlásení o ručení vydanom spoločnosťou Dane-Elec Memory v prospech Komisie, podala Komisia túto žalobu s cieľom zaviazať spoločnosť Dane-Elec Memory zaplatiť Komisii sumu záloh vyplatených spoločnosti ICN zvýšenú o úroky z omeškania z právneho titulu poskytnutia záruky. Subsidiárne sa žalobkyňa domáha zaviazať spoločnosť ICN na náhradu záloh vyplatených Komisiou zvýšených o úroky z omeškania na základe právneho titulu nesplnenia jej zmluvných záväzkov v rámci projektu „Crossemarc“.

(¹) Výzva na vyjadrenie záujmu publikovaná v Ú. v. ES C 12, 1999, s. 5.

Žaloba podaná 17. júla 2006 – L’Air Liquide/Komisia

(Vec T-185/06)

(2006/C 212/66)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: L’Air Liquide SA (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: R. Saint Esteben, advokát, a M. Pittie, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- vyhlásiť žalobu za prípustnú,
- zrušiť článok 1 písm. i) rozhodnutia Komisie K (2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006 týkajúceho sa konania podľa článku 81 ES a článku 53 Zmluvy EHP (vec COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perborát) v rozsahu, v akom sa v ňom rozhodlo, že spoločnosť Air Liquide porušila článok 81 ES a článok 53 Zmluvy EHP v období medzi 12. májom 1995 a 31. decembrom 1997,
- následne zrušiť článok 2 písm. f) a článok 4, rozhodnutia Komisie K (2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006 v rozsahu, v akom sa týkajú spoločnosti Air Liquide,
- zaviazať Komisiu na náhradu všetkých trov konania, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s touto žalobou.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobca domáha čiastočného zrušenia rozhodnutia Komisie K(2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006 vo veci COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perborát, ktorým Komisia potvrdila, že podniky, ktoré boli adresámi rozhodnutia, medzi nimi žalobca, porušili článok 81 ods. 1 ES a článok 53 Zmluvy EHP formou účasti na dohodách a dohodnutých praktikách spočívajúcich vo výmene informácií medzi konkurentmi a na dohodách o cene a výrobných kapacitách, ako aj dozorom nad výkonom týchto dohôd v oblasti peroxidu vodíka a perborátu sodného.

Na podporu svojich tvrdení uvádza žalobca štyri žalobné dôvody.

V prvom žalobnom dôvode žalobca zdôrazňuje, že Komisia sa dopustila zjavného nesprávneho posúdenia spočívajúceho v tom, že považuje prvky, ktoré predložila za účelom potvrdenia predpokladu spoločnej a solidárnej zodpovednosti spoločnosti Air Liquide z dôvodu konania jej dcérskej spoločnosti za dostatočné so zreteľom na kritériá stanovené judikatúrou, a že Komisia odvtedy nesprávne uplatňuje pravidlá o zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie svojej dcérskej spoločnosti, ako aj že porušila článok 81 ES.

V druhom žalobnom dôvode žalobca tvrdí, že dovoľávaním sa neprávom predpokladu zodpovednosti spoločnosti Air Liquide Komisia okrem toho neoprávnene zamenila dôkazné bremeno a takisto porušila právo žalobcu na obhajobu.

Tretím žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že dokonca aj v prípade, že by Súd prvého stupňa uznal, že Komisia mohla odôvodnene predpokladať zodpovednosť spoločnosti Air Liquide za konanie jej dcérskej spoločnosti Chemoxal, Komisia si nespĺnila svoju povinnosť odôvodnenia tým, že neprediskutovala žiadne z tvrdení predložených spoločnosťou Air Liquide na preukázanie nezávislosti Chemoxal a tým otočila uvedený predpoklad spoločnej a solidárnej zodpovednosti, ktorá je iba vyvrátenou domnienkou.

Štvrtým žalobným dôvodom žalobca zdôrazňuje, že Komisia dostatočne nepreukázala, z hľadiska práva a skutkového stavu, svoj legitímny záujem na konaní voči nemu v tomto konaní tým, že napriek pravidlu premlčania svojho práva sankcionovať Air Liquide prijala rozhodnutie o tom, že spoločnosť Air Liquide porušila článok 81 ods. 1 ES a článok 53 Zmluvy o EHP a teda že pri nedostatku tohto legitímneho záujmu Komisia nebola oprávnená prijať uvedené rozhodnutie voči žalobcovi.

Žaloba podaná 17. júla 2006 – Solvay/Komisia

(Vec T-186/06)

(2006/C 212/67)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Solvay S.A. (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: O. W. Brouwer, D. Mes, advokáti, M. O'Regan a A. Villette, solicitors)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- v celom rozsahu alebo z časti zrušiť články 1, 2 a 3 rozhodnutia Európskej Komisie z 3. mája 2006 v konaní podľa článku 81 ES (vec COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perboritan), pokiaľ sa týka žalobkyne, predovšetkým v časti, v ktorej konštatuje, že žalobkyňa porušila článok 81 ods. 1 ES a článok 53 ods. 1 Dohody o EHP a) v období medzi 31. januárom 1994 a augustom 1997 a b) v období medzi 18. májom a 31. decembrom 2000,
- zrušiť alebo výrazne znížiť pokuty, ktoré boli týmto rozhodnutím uložené žalobkyňi a Solvay Solexis SpA,
- žalovanú zaviazat' na náhradu trov konania vrátane trov, ktoré žalobkyňi vznikli v súvislosti s úplným alebo čiastočným zaplatením pokuty alebo zriadením bankovej záruky,
- prijať akékoľvek ďalšie opatrenia, ktoré Súdny dvor považuje za primerané.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala, že žalobkyňa porušila článok 81 ES a článok 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore tým, že sa zúčastnila na kartelovej dohode v oblasti peroxidu vodíka a perboritanu sodného, ktorej formou bola predovšetkým výmena informácií o cenách a odbytových množstvách, cenové dojednania, dohody o znížení výrobných kapacít v EHP a kontrola dohôd porušujúcich pravidlá hospodárskej súťaže.

Žalobkyňa uvádza, že Komisia síce bola oprávnená konštatovať, že Solvay v období medzi augustom 1997 a 18. májom 2000 porušila článok 81 ES, avšak tým, že došla k záveru, že Solvay tento článok porušila v období medzi 31. januárom 1994 a augustom 1997 a v období medzi 18. májom a 31. decembrom 2000, porušila právo a dopustila sa zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatnení článku 81 ES. Toto porušenie práva a zjavne nesprávne posúdenie spočíva predovšetkým v tom, že Komisia:

- a) nesprávne použila pojmy „dohoda“, „spoločne dohodnutý postup“, „jediné a pokračujúce protiprávne konanie“;
- b) nedostatočne dokázala účasť žalobkyne na kartelovej dohode v iných časových obdobiach ako v obdobiach, ktoré žalobkyňa priznala;
- c) predpokladá pokračovanie účinkov porušujúcich pravidiel hospodárskej súťaže po 18. máji 2000 a
- d) nedostatočne posúdila dôkazy v jej spise vo vzťahu k vyššie uvedeným časovým obdobiam.

Žalobkyňa okrem toho uvádza, že Komisia sa pri stanovení výšky pokuty dopustila viacerých právnych chýb a zjavných nesprávnych posúdení, pokiaľ ide o aplikáciu oznámenia o spolupráci z roku 2002⁽¹⁾ a nariadenia č. 1/2003⁽²⁾, a to v súvislosti s:

- a) načasovaním žiadostí o zníženie pokút a/alebo dôkazov s vysokou pridanou hodnotou v rámci týchto žiadostí;
- b) hodnotením pridanej hodnoty dôkazov predložených žalobkyňou a
- c) rozsahom zníženia pokuty priznaného žalobkyňi, ktorý podľa Solvay zjavne nezohľadnil vysokú hodnotu poskytnutých dôkazov, ako ani významnú a pokračujúcu spoluprácu.

Ďalej žalobkyňa tvrdí, že pokuta bola príliš vysoká a neprimeraná a že Komisia jej výpočet neodôvodnila vôbec, prípadne neodôvodnila dostatočne.

Okrem toho žalobkyňa uvádza, že Komisia neoprávnené uložila pokutu jej dcérskej spoločnosti Solvay Solexis SpA.

Nakoniec žalobkyňa tvrdí, že Komisia tým, že neumožnila nahliadnutie do dokumentov a prístup k nedôverným vyjadreniam k oznámeniam námietok v konaní pred Komisiou, porušila základné procesné predpisy a práva na obhajobu.

(¹) Oznámenie Komisie o ochrane pred pokutami a znížení pokút vo veci kartelových dohôd (Ú. v. ES C 45, 2002, s. 3).

(²) Nariadenie Rady (ES) zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

Dôvody žaloby: predovšetkým porušenie článku 62 v spojení s článkom 7 nariadenia (ES) č. 2100/94 (¹) z dôvodu nesprávnych skutkových zistení; podľa žalobcu je prihlasovaná odroda spôsobilá ochrany, pretože má potrebnú rozlišovaciu spôsobilosť; porušenie článku 76 nariadenia č. 2100/94 z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu ako aj článku 75 tohto nariadenia z dôvodu porušenia práva byť vypočutý.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 o právach spoločenstva k odrodám rastlín (Ú. v. ES L 227, s. 1; Mim. vyd. 03/016, s. 390).

Žaloba podaná 18. júla 2006 – Schröder/Úrad spoločenstva pre odrody rastlín (SUMCOL 01)

(Vec T-187/06)

(2006/C 212/68)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Ralf Schröder (Lüdinghausen, Nemecko) (v zastúpení: T. Leidereiter, W.-A. Schmidt, I. Memmler, advokáti)

Žalovaný: Úrad spoločenstva pre odrody rastlín

Návrhy žalobcu

- zmeniť rozhodnutie odvolacieho výboru žalovaného z 2. mája 2006 (sp. zn. 003/2004) tak, že sa vyhovie odvolaniu žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. R 446 a udelí sa právo, o ktoré bolo požiadané v prihláške o udelenie práv Spoločenstva k odrodám rastlín SUMCOL 01 (č. 2001/0905),
- subsidiárne zrušiť rozhodnutie odvolacieho výboru žalovaného z 2. mája 2006 (sp. zn. A003/2004) a uložiť žalovanému, aby o prihláške o udelenie práv Spoločenstva k odrodám rastlín č. 2001/0905 opätovne rozhodol v súlade s rozsudkom,
- subsidiárne zrušiť rozhodnutie odvolacieho výboru žalovaného z 2. mája 2006 (sp. zn. A003/2004),
- zaviazat žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasované právo Spoločenstva k odrodám rastlín: SUMCOL 01 (prihláška o udelenie práv Spoločenstva k odrodám rastlín č. 2001/0905).

Rozhodnutie výboru: zamietnutie prihlášky.

Rozhodnutie odvolacieho výboru: zamietnutie odvolania.

Žaloba podaná 18. júla 2006 – Arkema France/Komisia

(Vec T-189/06)

(2006/C 212/69)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Arkema France (Puteaux, Francúzsko) (v zastúpení: A. Winckler, advokát, S. Sorinas, advokát, a P. Geffraud, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť na základe článku 230 ES rozhodnutie prijaté Komisiou 3. mája 2006 vo veci COMP/F/38.620, ktoré sa týka spoločnosti Arkema,
- subsidiárne zrušiť alebo znížiť na základe článku 229 ES pokutu uloženú tejto spoločnosti predmetným rozhodnutím,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobkyňa domáha čiastočného zrušenia rozhodnutia Komisie K(2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006 vo veci COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a peroxoboritan, ktorým Komisia konštatovala, že podniky, ktorým bolo rozhodnutie určené, medzi nimi aj žalobkyňa, porušili článok 81 ods. 1 ES a článok 53 Dohody o EHP tým, že sa zúčastnili na dohodách a zosúladených postupoch spočívajúcich vo výmenách informácií medzi konkurentmi a dohodách o cenách a výrobných kapacitách, ako aj v dohlade nad vykonávaním týchto zmlúv v odvetví peroxidu vodíka a peroxiboritanu sodíka. Subsidiárne žiada zrušenie alebo zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená predmetným rozhodnutím.

Na podporu svojich návrhov žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

Vo svojom prvom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že pripísaním zodpovednosti za porušenie, ktorého sa dopustila Arkema, spoločnostiam Elf Aquitaine a Total na základe predpokladu vlastníctva takmer celého jej základného imania týmito spoločnosťami v období, keď došlo k skutkovým okolnostiam, sa Komisia dopustila právneho aj skutkového pochybenia pri uplatnení pravidiel týkajúcich sa pripísateľnosti materskej spoločnosti zodpovednosti za konania dcérskej spoločnosti a porušila zásadu zákazu diskriminácie. Žalobkyňa tvrdí, že vyvrátila tento predpoklad kontroly počas vyšetrovania. Okrem toho uvádza, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia, ktorá jej vyplýva z článku 253 ES, ako aj zásadu správneho úradného postupu tým, že neodpovedala na všetky tvrdenia uvedené žalobkyňou vo svojej odpovedi na vyhlásenie o námietkach.

Vo svojom druhom žalobnom dôvode žalobkyňa uvádza, že Komisia sa dopustila právneho pochybenia, keď zvýšila „počiatočnú výšku“ pokuty uloženej spoločnosti Arkema o 200 % z dôvodu odradzujúceho účinku na základe obratu v jej materských spoločnostiach, ktorými boli Total a Elf Aquitaine, keďže predmetné porušenie nemohlo byť podľa žalobkyne pripísané jednej a/alebo druhej z týchto spoločností. Subsidiárne v rámci tohto žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že za predpokladu, že porušenie je pripísateľné materským spoločnostiam, Komisia porušila zásadu proporcionality a rovnosti zaobchádzania vynásobením „počiatočnej výšky“ pokuty uloženej spoločnosti Arkema koeficientom 3 (to znamená zvýšenie o 200 %) z dôvodu odradzujúceho účinku.

Po tretie žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie protiprávne zvýšilo „základnú výšku“ pokuty spoločnosti Arkema z dôvodu opakovaného porušenia. Žalobkyňa uvádza, že uplatnenie pojmu opakovaného porušenia bolo zjavne prehnané a v rozpore so zásadou právnej istoty vzhľadom na rozhodnutia Komisie o porušeníach na základe odlišných skutkových okolností. Okrem iného žalobkyňa vytyka Komisii, že porušila zásadu „*ne bis in idem*“ a zásadu proporcionality, keďže predchádzajúce uznanie zodpovednosti už boli zohľadnené Komisiou v iných rozhodnutiach o zvýšení pokuty uloženej spoločnosti Arkema o 50 % z dôvodu opakovaného porušenia. Žalobkyňa tvrdí, že je znovu uznaná zodpovednou za rovnaké skutky.

Nakoniec žalobkyňa uvádza, že rozhodnutie nie je skutkovo ani právne dôvodné, pretože žalobkyňa nepriznáva zníženie o viac ako 30 % z výšky pokuty z dôvodu jej spolupráce počas konania. Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, ako aj nesprávneho právneho posúdenia, keď voči nej neuplatnila Oddiel B oznámenia Komisie o zhovievavosti⁽¹⁾, ktorým sa priznáva zníženie pokuty o 50 %.

(¹) Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov, Ú. v. ES 92 C 45, s. 3; Mím. vyd. 08/002, s. 155.

Žaloba podaná 19. júla 2006 – Total a Elf Aquitaine/ Komisia

(Vec T-190/06)

(2006/C 212/70)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyne: Total SA a Elf Aquitaine (Courbevoie, Francúzsko) (v zastúpení: E. Morgan de Rivery, advokát, a A. Noël-Baron, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyň

- v prvom rade zrušiť článok 1 písm. o) a p), článok 2 písm. i) a články 3 a 4 rozhodnutia Komisie K(2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006,
- subsidiárne zmeniť článok 2 písm. i) rozhodnutia Komisie K(2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006, ktorým sa spoločnosti Arkema SA ukladá pokuta vo výške 78,663 milióna eur, z ktorej Total SA je spoločne a nerozdielne zaviazaná na zaplatenie 42 miliónov eur a Elf Aquitaine SA na zaplatenie 65,1 milióna eur, a znížiť výšku predmetnej pokuty v primeranom rozsahu,
- v každom prípade zaviazat Komisiu na náhradu všetkých trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobkyne domáhajú čiastočného zrušenia rozhodnutia Komisie K(2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006 vo veci COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a peroxoboritan, ktorým Komisia konštatovala, že podniky, ktorým bolo rozhodnutie určené, medzi nimi aj žalobkyne, porušili článok 81 ods. 1 ES a článok 53 Dohody o EHP tým, že sa zúčastnili na dohodách a zosúladených postupoch spočívajúcich vo výmenách informácií medzi konkurentmi a dohodách o cenách a výrobných kapacitách, ako aj v dohľade nad vykonávaním týchto zmlúv v odvetví peroxidu vodíka a peroxiboritanu sodíka. Subsidiárne žiadajú zníženie pokuty uloženej ich dcérskej spoločnosti, na zaplatenie ktorej sú zaviazané spoločne a nerozdielne.

Žaloba vo svojej prvej časti pozostáva z desiatich žalobných dôvodov.

Najskôr žalobkyne uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie porušuje ich práva na obhajobu, ako aj zásadu prezumpcie nevinny.

Po druhé tvrdia, že napadnuté rozhodnutie, ktoré ich uznáva zodpovednými za sporné porušenie, ktorého sa dopustila ich dcérska spoločnosť, porušuje povinnosť odôvodnenia jednak preto, že úvaha Komisie, považovaná žalobkyňou za čiastočne si odporujúcu, nie je dostatočná vzhľadom na novú skutočnosť v stanovisku prijatom voči nim, a jednak preto, že Komisia nezohľadnila tým, že na ne odmietla odpovedať, presné údaje uvedené žalobkyňami na odôvodnenie ich nezasiahnutia do riadenia dcérskej spoločnosti.

Žalobkyne sa okrem toho domnievajú, že napadnuté rozhodnutie porušilo jednotný charakter pojmu podniku v zmysle článku 81 ES a článku 23 ods. 2 nariadenia 1/2003⁽¹⁾, ako aj pravidlá, ktoré sa vzťahujú na pripísateľnosť zodpovednosti materskej spoločnosti za porušenia, ktorých sa dopustila jej dcérska spoločnosť. Pokiaľ ide o posledný uvedený žalobný dôvod, žalobkyne uvádzajú, že Komisia prekročila rámec svojej právomoci pripísať materskej spoločnosti zodpovednosť za porušenia, ktorých sa dopustila jej dcérska spoločnosť, stanovený súdom Spoločenstva. Komisia sa podľa nich priklonila k nesprávne výkladu judikatúry týkajúcej sa pripísateľnosti zodpovednosti a v rozpore s rozhodovacou praxou v tejto oblasti. Podľa žalobkyň Komisia navyše porušila zásadu autonómie právnickej osoby.

Žalobkyne tiež uvádzajú, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že nesprávne pripísala zodpovednosť za uvedené porušenia Total a pri posúdení opakovaného porušenia sa domnievala, že dcérska spoločnosť, uznaná zodpovednou napadnutým rozhodnutím, stále patrila Total.

Okrem toho žalobkyne tvrdia, že Komisia porušila viaceré základné zásady uznané členskými štátmi, ktoré sú súčasťou právneho poriadku Spoločenstva, ako je zásada zákazu diskriminácie, zásada osobnej zodpovednosti, zásada individuálneho trestu a zásada zákonnosti.

Žalobkyne tiež uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu správneho úradného postupu a právnej istoty.

Žalobkyne sa nakoniec domnievajú, že Komisia porušila pravidlá stanovenia pokút, ako je zásada rovnosti zaobchádzania, keď neuplatnila zníženie počiatkovej výšky pokuty uloženej žalobkyňam o 25 %, pričom voči inému adresátovi napadnutého rozhodnutia toto zníženie uplatnila. Podľa žalobkyň napadnuté rozhodnutie nerešpektuje rámec právomoci Komisie, pokiaľ ide o zohľadnenie odradzujúceho účinku porušením zásady prezumpcie neviny, ako aj zásady právnej istoty.

Napokon žalobkyne uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie prestavuje zneužitie právomoci, pretože im pripisuje zodpovednosť za porušenie spáchané ich dcérskou spoločnosťou a uznáva ich zodpovednými nerozdiedne s ňou.

Subsidiárne žalobkyne tvrdia, že by mala byť upravená výška pokuty uloženej ich dcérskej spoločnosti, na ktorej zaplatenie sú spoločne a nerozdiedne zaviazané. Žiadajú o zníženie počiatkovej výšky pokuty o 25 % a taktiež zohľadnenie poľahčujúcej okolnosti, keďže im boli uložené vysoké pokuty súčasne a v podobných veciach.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy, Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205.

Žaloba podaná 18. júla 2006 – FMC Foret/Komisia

(Vec T-191/06)

(2006/C 212/71)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: FMC Foret S.A. (Sant Cugat del Vallés, Španielsko)
(v zastúpení: M. Seimetz, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie Komisie K(2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006 v konaní podľa článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perboritan) v časti, v ktorej žalobkyňa ukladá pokutu,
- subsidiárne znížiť pokutu uloženú žalobkyňi,
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobkyňa domáha zrušenia rozhodnutia Komisie K(2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006 vo veci COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perboritan v časti, v ktorej sa týka žalobkyne. V tomto rozhodnutí Komisia konštatovala, že dotknuté podniky porušili článok 81 ods. 1 ES a článok 53 Dohody o EHP tým, že boli súčasťou kartelu, ktorý pozostával najmä z výmeny informácií o cenách a predajných obratoch medzi konkurentmi, dohôd o cenách, dohôd o znížení výrobných kapacít v EHP a monitorovaní opatrení porušujúcich pravidlá hospodárskej súťaže.

Na podporu svojich tvrdení sa odvoláva predovšetkým na podmienky dokazovania, ktoré jej určila Komisia, a v druhom rade vytýka porušenie svojich práv na obhajobu.

Žalobkyňa najprv uvádza, že Komisia si nespĺnila svoju povinnosť vykonať dokazovanie a nepreukázala primeraným spôsobom existenciu kartelovej dohody. Žalobkyňa vytýka, že Komisia sa napriek pochybnostiam povereného konzultanta spolažila na neurčité a nepotvrdené výpovede uvedené v návrhoch podaných ostatnými podnikmi.

Žalobkyňa ďalej tvrdí, že jej výpovede a dôkazy, ktoré predložila v rozličných štádiách konania s cieľom dokázať, že obviňovania, ktoré voči nej smerujú, sú neopodstatnené, neboli spochybnené, avšak nakoniec ich Komisia bez odôvodnenia aj tak zamietla.

Po druhé, žalobkyňa Komisii vytýka, že jej neprávom odoprela dôkazy. Bolo zabránené výkonu jej práva na obhajobu tým, že jej nebol umožnený prístup k vyjadreniam k oznámeniu o námietkach Komisie, pričom vo svojom vlastnom vyjadrení preukázala, že sa nezúčastňovala na činnostiach kartelu.

Nakoniec žalobkyňa považuje pokutu, ktorú jej uložila Komisia, za prehnane vysokú a neprimeranú, a to vzhľadom na jej obrat a absolútne pasívnu úlohu, ktorú v údajnom karteli zohrávala.

Žaloba podaná 18. júla 2006 – Caffaro/Komisia

(Vec T-192/06)

(2006/C 212/72)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Caffaro S.r.l. (v zastúpení: Alberto Santa Maria a Claudi Biscaretti di Rufia, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Komisie z 3. mája 2006 K(2006)1766, konečné znenie, vo veci COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perboritan sodný v časti, v ktorej sa ukladá spoločnosti Caffaro S.r.l., solidárne so spoločnosťou SNIA S.p.A., rovnaká pokuta vo výške 1 078 000 eur,
- subsidiárne znížiť pokutu, ktorú Komisia uložila spoločnosti Caffaro S.r.l., na symbolickú sumu,

- subs subsidiárne znížiť podstatným spôsobom výšku pokuty uloženej spoločnosti Caffaro S.r.l. vzhľadom na krátkosť trvania porušenia, ktorého sa údajne dopustila táto spoločnosť, a na existenciu poľahčujúcich okolností,
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnuté rozhodnutie je rovnaké ako vo veci T 185/06, L'air Liquide/Komisia.

Na podporu svojich tvrdení žalobca uvádza, že:

- by mal byť považovaný skôr za „obet“ než za účastníka kartelovej dohody o peroxide vodíka. V tejto súvislosti žalobca pri posúdení postavenia spoločnosti Caffaro v uvedenom konaní tvrdí, že Komisia vôbec nevzala do úvahy skutočnosť, že táto spoločnosť sa bez toho, aby využívala výhody plynúce z kartelovej dohody, stiahla z trhu s perboritanom sodným (ďalej len „PBS“), presnejšie kvôli existencii protiprávných dohôd zasahujúcich do trhu s peroxidom vodíka (ďalej len „HP“). Žalobca pred Komisiou zdôraznil, že vyrábala iba PBS, že bol iba obyčajným zákazníkom na trhu s peroxidom vodíka a že preto nemohol byť členom uvedenej dohody, ale sa sám stal obeťou uvedenej dohody,
- Komisia sa dopustila iného zjavného omylu, keďže na všetky subjekty, ktoré sa dopustili porušenia, s výnimkou žalobcu, použila globálne podiely na trhu za rok 1999, posledný celý rok, v ktorom došlo k porušeniu v súvislosti s oboma výrobkami, HP a PBS. Prekvapujúco, v súvislosti so spoločnosťou Caffaro, Komisia naopak použila údaje o trhu z roku 1998, keďže podľa ustálenej judikatúry na účely posúdenia osobitného vplyvu bola Komisia povinná vziať do úvahy obrat uskutočnený každým podnikom v priebehu rozhodujúceho roka. Žalobca sa v tejto súvislosti odvoláva na skutočnosť, že judikatúra vykladá túto zásadu v tom zmysle, že použitie rozhodujúceho roku spoločného pre všetky podniky, ktoré sa dopustili porušenia, zaručuje rovnaké zaobchádzanie.

Žalobca tiež navrhuje, aby Súd rozhodol, že došlo k:

- porušeniu práva na obhajobu, keďže napriek tomu, čo tvrdí Komisia, zástupcovia spoločnosti Caffaro sa nezúčastnili na stretnutí v Bruseli, ktoré sa konalo 26. novembra 1998,
- nesprávne použitiu článku 25 nariadenia (ES) č. 1/2003 a v ňom uvedeného dôvodu premĺčania v rozsahu, v akom spoločnosť Caffaro ukončila svoju účasť na stanovenom karteli, viac než 5 rokov pred začiatkom vyšetrovania Komisie vo vzťahu k žalobcovi.

Žaloba podaná 18. júla 2006 – SNIA/Komisia**(Vec T-194/06)**

(2006/C 212/73)

Jazyk konania: taliančina

stiahnutí sa z trhu s bieliacimi prípravkami, a že Komisia, ako už bolo uvedené, v žiadnom prípade nepreukázala rozhodujúci vplyv spoločnosti Caffaro S.p.A. na spoločnosť ICC,

- výlučne zodpovedná za údajné porušenie je spoločnosť ICC (teraz Caffaro S.r.l.), ktorá okrem toho nezanikla ako právnická osoba, ale iba zmenila svoje meno. Okrem toho aj za predpokladu, že spoločnosť Caffaro S.p.A. bola zodpovedná za údajné porušenie, jej právnym nástupcom je spoločnosť Caffaro S.r.l. a nie spoločnosť SNIA.

Účastníci konania

Žalobca: SNIA S.p.A (v zastúpení: Alberto Santa Maria a Claudi Biscaretti di Rufia, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Žaloba podaná 18. júla 2006 – Solvay Solexis/Komisia**(Vec T-195/06)**

(2006/C 212/74)

*Jazyk konania: taliančina***Návrhy žalobcu**

- zrušiť rozhodnutie Komisie K(2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006 vo veci COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perboritan sodný v rozsahu, v akom ukladá spoločnosti SNIA S.p.A. spoločne a solidárne so spoločnosťou Caffaro S.r.l. peňažnú pokutu vo výške 1 078 000 eur,
- zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnuté rozhodnutie je rovnaké ako vo veci T-185/06 L'air Liquide/Komisia.

Komisia v tomto rozhodnutí tvrdí, že spoločnosť Industrie Chimiche Caffaro S.p.A (ICC) bola v rozhodujúcom období z hľadiska konania závislá nielen od spoločnosti Caffaro S.p.A., spoločnosti kótovanej na talianskej burze a vykonávajúcej 100 %-nú kontrolu nad spoločnosťou ICC, ale aj od žalobcu, majoritného akcionára spoločnosti Caffaro S.p.A., ktorý je držiteľom 53 % až 59 % akcií. Na základe tohto nepriameho prepomenia je žalobca považovaný za výlučne zodpovedného za porušenie, z ktorého Komisia obviňuje spoločnosť Caffaro S.r.l.

Na podporu svojich tvrdení žalobca uvádza, že:

- Komisia nepreukázala vzťah závislosti medzi spoločnosťami SNIA a ICC počas sporného obdobia. Komisia rovnako nepreukázala existenciu takéhoto vzťahu počas toho istého obdobia medzi spoločnosťou Caffaro S.p.A. a spoločnosťou ICC,
- vzhľadom na dôležitosť fúzie medzi spoločnosťou Caffaro S.p.A. a spoločnosťou SNIA na účely určenia rozhodujúceho vplyvu spoločnosti SNIA, nevzala Komisia do úvahy skutočnosť, že fúzia zlúčením spoločnosti Caffaro S.p.A. so spoločnosťou SNIA S.p.A. (ako zmena mena spoločnosti z ICC na Caffaro S.p.A.) nastala v roku 2000, čo je rok po

Účastníci konania

Žalobca: Solvay Solexis S.p.A. (v zastúpení: Tommaso Salonico a Gian Luca Zampa, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- čiastočne zrušiť rozhodnutie, menovite články 1, 2 a 3, a následne znížiť peňažnú pokutu uloženú spoločnosti Solexis,
- zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania, vrátane výdavkov, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s úplnou alebo čiastočnou platbou peňažnej pokuty alebo s poskytnutím bankovej záruky.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnuté rozhodnutie v uvedenej veci je rovnaké ako vo veci T-185/06, L'Air Liquide/Komisia. V posledne menovanom rozhodnutí bola spoločnosť Solexis solidárne so spoločnosťou Edison SpA zodpovedná za zaplatenie peňažnej pokuty vo výške 25 619 000 eur. Zodpovednosť žalobcu sa týkala výlučne konania spoločnosti Ausimont S.p.A, ktorá bola v čase porušenia pod výlučnou kontrolou spoločnosti Edison.

Na podporu svojich tvrdení žalobca uvádza, že v napadnutom rozhodnutí sa uložením peňažnej pokuty dopustila Komisia omylu, keďže:

- nesprávne posúdila dĺžku trvania porušenia, ku ktorému podľa žalobcu došlo od mája/septembra 1997 do mája 2000, a nie, pokiaľ ide o žalobcu samotného, od mája 1995 do decembra 2000,
- nesprávne posúdila povahu akéhokoľvek vplyvu uvedeného porušenia na trh, ako aj pasívnu úlohu žalobcu v období od mája 1995 do mája/septembra 1997,
- žalobca sa nezúčastnil na dohode o obmedzení kapacity. Komisia nevzala pri požadovaní peňažnej pokuty do úvahy skutočnosť, že spoločnosť Ausimont sa nikdy, v roku 1997 a ani neskôr, nezúčastnila za účelom zníženia/obmedzenia výrobných kapacít na dohodách o obmedzení kapacity. Porušenie prisudzované spoločnosti Ausimont by teda malo nemej závažné následky, než ktorých sa dopustil druhý podnik, aj z dôvodu jej menšieho vplyvu na konkurenčné podniky, rovnako aj z hľadiska uplatnenia základných zásad rovnosti zaobchádzania, spravodlivosti a proporcionality,
- Komisia nevymedzila svoju spoluprácu so žalobcom. Fakticky by žalovaná nemala priznať žalobcovi žiadnu výhodu v súvislosti s jeho spoluprácou pri vyšetrení a vzhľadom na jeho účasť na konaní o zhovievavosti alebo na základe poľahčujúcich okolností upravených v usmerneniach Komisie.

Na záver žalobca namieta porušenie zásady proporcionality.

Žaloba podaná 19. júla 2006 – Edison/Komisia

(Vec T-196/06)

(2006/C 212/75)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Edison S.p.A. (v zastúpení: Mario Siragusa, Roberto Casati, Matteo Beretta, Pietro Merlino a Eugenio Bruti Liberati, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Komisie z 3. mája 2006 (vec COMP/E/38.620 – Peroxid vodíka a perboritan sodný) v rozsahu, v akom sa ho týka,

- subsidiárne zrušiť alebo znížiť peňažnú pokutu, ktorá bola uložená v napadnutom rozhodnutí spoločnosti EDISON,
- zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnuté rozhodnutia v uvedenej veci je rovnaké ako vo veci T-185/06, L'Air Liquide/Komisia. V posledne menovanom rozhodnutí je žalobca solidárne zodpovedný za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže spôsobené konaním spoločnosti Ausimont, a to za celú dobu trvania jeho účasti na karteli a z dôvodu tohto porušenia je povinný zaplatiť peňažnú pokutu vo výške 58 125 000 eur, z ktorých 25 619 000 eur je povinná solidárne zaplatiť spoločnosť Solvay Solexis SpA. V tejto súvislosti Komisia v rozhodnutí upresnila, že posledne menovaná spoločnosť momentálne podlieha kontrole spoločnosti Solvay AS/NV, ale že práve v dobe, keď došlo k porušeniu konaním v mene spoločnosti Ausimont, bola nepriamo kontrolovaná spoločnosťou Montedison (teraz EDISON).

Na podporu svojich tvrdení žalobca uvádza, že došlo k:

- porušeniu základných procesných predpisov, osobitne práva na obhajobu, ako aj článku 27 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1/2003, článku 11 ods. 2 nariadenia (ES) č. 773/2004, keďže Komisia najprv v rozhodnutí zdôraznila svojimi tvrdeniami, že splnomocnený prezident spoločnosti Ausimont počas väčšej časti doby, v ktorej došlo k porušeniu, bol tiež členom správnej rady spoločnosti Montecatini, to znamená, že táto spoločnosť je plne kontrolovaná spoločnosťou Montedison (teraz EDISON), ktorá vlastnila celé základné imanie spoločnosti Ausimont,
- porušeniu článku 81 ES, keďže z porušenia pravidiel hospodárskej súťaže spoločnosťou Ausimont bol neprávom obvinený žalobca. Po prvé sa Komisia dopustila omylu, pokiaľ ide o stanovisko, že vlastníctvo celého základného imania podniku postačuje na prijatie záveru, že kontrolujúci podnik vykonáva rozhodujúci vplyv na konanie kontrolovanej spoločnosti, a že teda kontrolujúca spoločnosť môže byť považovaná za solidárne zodpovednú za porušenie, ktoré spôsobila svojim konaním kontrolovaná spoločnosť. Po druhé žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie obsahuje vadu spočívajúcu v rozpornosti a nedostatočnosti odôvodnení a namieta porušenie článku 81 ES, keďže Komisia prijala v tomto prípade rozhodnutie, že aj z „iných skutočností“ vyplýva, že spoločnosť Ausimont nie je nezávislým subjektom spôsobilým rozhodovať o vlastnej obchodnej stratégii.

Žalobca taktiež tvrdí, že bola porušená povinnosť odôvodnenia v miere, keďže Komisia nevykonala posúdenie písomných dôkazov a skutkových okolností, ktoré jej predložila spoločnosť EDISON na podporu svojho tvrdenia o nezávislosti spoločnosti Ausimont, ktorá by posledne menovanej spoločnosti umožnila rozhodovať o vlastnej obchodnej politike.

Žaloba podaná 18. júla 2006 – FMC/Komisia**(Vec T-197/06)**

(2006/C 212/76)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobca: FMC Corporation (Philadelphia, USA) (v zastúpení: C. Stanbrook, Q.C., a Y. Virvilis, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Komisie K(2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006 v rozsahu, v akom sa vzťahuje na FMC Corporation,
- subsidiárne znížiť pokutu uloženú FMC Corporation,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobca domáha čiastočného zrušenia rozhodnutia Komisie K(2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006 vo veci COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perborát, ktorým Komisia rozhodla, že žalobca porušil článok 81 ES a článok 53 Zmluvy o Európskom hospodárskom priestore účasťou v karteli, ktorý pozostával najmä z výmeny informácií o cenách a predajných obratoch medzi konkurentmi, dohôd o cenách, dohôd o znížení výrobných kapacít v EHP a monitorovaní opatrení porušujúcich pravidlá hospodárskej súťaže.

Na podporu svojich tvrdení žalobca uvádza dva žalobné dôvody a vo všeobecnosti tvrdí, že nie je zodpovedný za porušenie spôsobené konaním svojej dcérskej spoločnosti Foret, pretože nad ňou nemal rozhodujúci vplyv.

Po prvé, žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené.

Po druhé, žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie je chybné z hľadiska práva a skutkového stavu, keďže:

- a) závery Komisie boli založené na nesprávnom posúdení dôkazu, nezákonnej diskriminácii spočívajúcej v tom, že udelila odlišný význam rôznym prameňom ústnych dôkazov a Komisia sa vo všeobecnosti dopustila zjavného omylu v posúdení;
- b) Komisia použila nesprávne zákonné kritérium kontroly na účely určenia zodpovednosti žalobcu za porušenie spôsobené spoločnosťou Foret;
- c) Komisia použila dôkaz, ktorý sa neviaže na obdobie údajného porušenia a

- d) Komisia použila dôkaz, ktorý nebol oznámený žalobcovi v súvislosti s právnym podkladom, z ktorého sa vychádzalo vo veci proti spoločnosti, v dôsledku čoho bola žalobcovi odňatá možnosť uplatnenia práva na obhajobu.

Žaloba podaná 17. júla 2006 – Akzo Nobel a iní/Komisia**(Vec T-199/06)**

(2006/C 212/77)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobcovia: Akzo Nobel NV (Arnhem, Holandsko), Akzo Nobel Chemicals Holding AB (Nacka, Švédsko), Eka Chemicals AB (Bohus, Švédsko) (v zastúpení: C. Swaak, N. Neij, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcov

- zrušiť pokutu uloženú žalobcom v napadnutom rozhodnutí alebo subsidiárne nariadiť 10-percentné zvýšenie 40 % zníženia pokuty priznanom v oznámení o zhovievavosti,
- zaviazat Komisiu na náhradu všetkých trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou žalobcovia navrhujú zrušiť pokutu, ktorú im uložila Komisia rozhodnutím K(2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006 vo veci COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perborát, v ktorom Komisia rozhodla, že žalobcovia porušili článok 81 ES a článok 53 Zmluvy o Európskom hospodárskom priestore tým, že boli súčasťou kartelu, ktorý pozostával najmä z výmen informácií o cenách a predajných obratoch medzi konkurentmi, dohôd o cenách, dohôd o znížení výrobných kapacít v EHP a [dohôd] o monitorovaní protisúťažných opatrení. Dvaja žalobcovia, spoločnosť Akzo Nobel Chemicals Holding AB a spoločnosť Akzo Nobel NV sú považovaní za spoločne a solidárne zodpovedných za porušenie spôsobené konaním žalobcu Eka Chemicals AB (ďalej len „Eka“).

Žalobcovia tvrdia, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia na základe článku 235 ES, keďže neupravila žiadne dôvody pre výhradnú garanciu 40 % zníženia pokuty v rámci percentuálneho pásma 30 – 50 % napriek tomu, že spolupráca so spoločnosťou Eka dostatočne spĺňala kritériá oznámenia o zhovievavosti.

Subsidiárne žalobca žiada v súvislosti so 40 % znížením pokuty priznanej v oznámení o zhovievavosti jej zvýšenie o 10 % na základe toho, že Komisia nesprávne aplikovala oznámenie o zhovievavosti tým, že spoločnosti Eka nebolo poskytnuté najvyššie zníženie, ktoré je možné v rámci uvedeného pásma, napriek skutočnosti, že jej spolupráca bola úplne v súlade s kritériami upravenými v bode 23 ods. 2 oznámenia o zhovievavosti. Podľa žalobcov Komisia preto porušila ich legitímnu dôveru.

Navyše žalobcovia tvrdia, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že upravila:

- i) podobné situácie odlišným spôsobom, konkrétne v prípade spoločností Eka a Arkema, ktorých spolupráca bola úplne v súlade s kritériami v bode 23 oznámenia o zhovievavosti poskytnutím maximálneho zníženia, ktoré je možné v rámci uvedeného pásma výlučne v prospech spoločnosti Arkema, a
- ii) odlišné situácie podobným spôsobom, konkrétne v prípade spoločností Eka a Solvay, poskytnutím zníženia pokuty obom spoločnostiam, ktoré nepredstavuje najvyššie zníženie, ktoré je možné v rámci uvedeného pásma napriek tomu, že spoločnosť Eka podľa žalobcov prispela hodnotnejšie a včasnejšou spoluprácou než spoločnosť Solvay.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 29. júna 2006 – UNIPOR-Ziegel-Marketing/ÚHVT – Dörken (DELTA)

(Vec T-159/05) ⁽¹⁾

(2006/C 212/78)

Jazyk konania: nemčina

Predseda piatej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 171, 9.7.2005.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 27. júna 2006 – Marker Völkl/ÚHVT – Icon Health & Fitness Italia (MOTION)

(Vec T-217/05) ⁽¹⁾

(2006/C 212/79)

Jazyk konania: nemčina

Predseda piatej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 205, 20.8.2005.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 5. júla 2006 – Deutsche Telekom/ÚHVT (Alles, was uns verbindet)

(Vec T-18/06) ⁽¹⁾

(2006/C 212/80)

Jazyk konania: nemčina

Predseda štvrtej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 86, 8.4.2006.

Uznesenie Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2006 – Cofira-Sac/Komisia

(Vec T-43/06) ⁽¹⁾

(2006/C 212/81)

Jazyk konania: taliančina

Predseda druhej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 86, 8.4.2006.

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE

Rozsudok Súdu pre verejnú službu z 11. júla 2006 – Tas/
Komisia(Vec F-12/05) ⁽¹⁾

*(Prijímanie do zamestnania — Verejné výberové konanie —
Podmienky účasti — Nepripustenie ku skúškam — Diplomy
— Odborná kvalifikácia — Rovnosť zaobchádzania)*

(2006/C 212/82)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: David Tas (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Orlandi,
X. Martin, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J.
Currall a K. Hermann, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutia výberovej komisie o nepripustení žalobcu
ku skúškam v rámci výberového konania EPSO/A/4/03 vyhláse-
ného na účely vytvorenia zoznamu úspešných uchádzačov na
miesta pomocných referentov v platovej triede A 8 v oblastiach
„Európska verejná správa“, „Právo“, „Ekonomika“ a „Audit“

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 132, 28.5.2005 (najsťor zapísaná pod číslom T-124/05
na Súde prvého stupňa Európskych spoločenstiev, neskôr postúpená
Súdu pre verejnú službu Európskej únie uznesením z 15.12.2005).

Rozsudok Súdu pre verejnú službu z 12. júla 2006 – D/
Komisia(Vec F-18/05) ⁽¹⁾

*(Choroba z povolania — Žiadosť o uznanie, že zhoršenie
choroby, ktorou žalobca trpí, je spôsobené povolaním)*

(2006/C 212/83)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: D (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: J. Van Rossum, S.
Orlandi a J.-N. Louis, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J.
Currall, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutia Komisie zamietajúceho žiadosť žalobcu
o uznanie, že k zhoršeniu choroby, ktorou trpí, došlo
v dôsledku povolania

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev zamietajúce žiadosť
žalobcu o uznanie, že choroba alebo zhoršenie choroby, ktorou
trpí, sú spôsobené povolaním, sa ruší.
2. Komisia Európskych spoločenstiev znáša všetky trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 155, 25.6.2005 (najsťor zapísaná pod číslom T-147/05
na Súde prvého stupňa Európskych spoločenstiev, neskôr postúpená
Súdu pre verejnú službu Európskej únie uznesením z 15.12.2005).

**Uznesenie Súdu pre verejnú službu (druhá komora)
z 13. júla 2006 – E/Komisia**

(Vec F-5/06) ⁽¹⁾

(Úradníci — Zákonnosť vnútorných konaní — Údajne chybné správanie sa úradníkov v rámci disciplinárneho konania a konania o uznaní choroby z povolania — Náhrada škody — Prípustnosť — Záujem na konaní — Potvrdzujúci akt)

(2006/C 212/84)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: E (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: S. Rodrigues a Y. Minatchy, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: J. Currall a V. Joris, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Na jednej strane zrušenie rozhodnutia AIPN zo 4. októbra 2005, ktorým sa zamietla sťažnosť žalobcu, ktorá sa týka overenia zákonnosti disciplinárneho konania, ako aj konania o uznanie choroby z povolania žalobcu, a na druhej strane žaloba o náhradu škody a úrokov

Výrok uznesenia

1. Žaloba sa zamietá ako zjavne neprípustná.
2. Každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 74, 25.3.2006.

Žaloba podaná 22. júna 2006 – Bakema/Komisia

(Vec F-68/06)

(2006/C 212/85)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Reint Jacob Bakema (Zuidlaren, Holandsko) (v zastúpení: L. Rijpkema, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločností

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Orgánu oprávneného uzatvárať pracovné zmluvy (OUPZ) z 22. marca 2006,
- nariadiť OUPZ, aby zamestnal žalobcu vo funkčnej skupine IV, platovej triede 16,
- vyhlásiť, že žalobcovi musí byť uhradená primeraná suma ako náhrada škody.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, bývalý člen takzvaného miestneho technického pomocného personálu (ALAT), bol prijatý do zamestnania ako zmluvný zamestnanec a zaradený do funkčnej skupiny IV, platovej triedy 14.

Vo svojej žalobe žalobca uvádza, že žalovaná nepresne uplatnila relevantnú právnu úpravu, najmä článok 82 ods. 2 písm. c) Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločností (PZOZ) a článok 2 Všeobecných vykonávacích ustanovení (VVU) 49-2004. Žalobca tvrdí, že žalovanej výklad pojmu „diplom“, ktorý obsahujú tieto články, je nepresný a subjektívny. Pri výpočte jeho odbornej praxe mala žalovaná vziať do úvahy všetky činnosti, ktoré žalobca vykonával po získaní „kandidaatsdiploma“.

Ďalej žalobca uvádza, že aj keď bol členom ALAT pred prijatím do zamestnania ako zmluvný zamestnanec, v jeho prípade by sa mala uplatňovať zásada stanovená v článku 86 PZOZ. Podľa tejto zásady ak je zamestnanec preradený na nové miesto v rámci jeho funkčnej skupiny, nemožno ho zaradiť do nižšej platovej triedy a nižšieho platového stupňa ako na jeho predchádzajúcom mieste.

Žaloba podaná 17. júla 2006 – Lofaro/Komisia

(Vec F-75/06)

(2006/C 212/86)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Alessandro Lofaro (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: J.-L. Laffineur, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločností

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie z 28. septembra 2005 o prepustení žalobcu na konci skúšobnej doby, ako aj hodnotenie v súvislosti s uplynutím skúšobnej doby, na ktorom je toto rozhodnutie založené,

- v potrebnom rozsahu zrušiť rozhodnutie Orgánu povereného uzatvárať pracovné zmluvy (OPUPZ) z 31. marca 2005 o zamietnutí sťažnosti žalobcu,
- zaviazať žalovanú zaplatiť žalobcovi, ako náhradu utrpenej ujmy, náhradu škody stanovenú *ex aequo et bono* vo výške 85 473 eur za majetkovú ujmu a vo výške 50 000 eur za morálnu ujmu s výhradou zvýšenia alebo zníženia v priebehu konania,
- zaviazať Komisiu Európskych spoločností na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, bývalý dočasný zamestnanec Komisie, bol prijatý do služobného pomeru od 16. septembra 2004 do 15. septembra 2009 na základe zmluvy, ktorá stanovila skúšobnú lehotu v dĺžke šesť mesiacov v súlade s článkom 14 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov (PZOZ). Žalovaná uvedenú zmluvu ukončila potom, ako bolo prvé hodnotenie negatívne, skúšobná doba predĺžená o šesť mesiacov a druhé hodnotenie takisto negatívne.

Žalobca v žalobe uvádza, že sa žalovaná dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže, na jednej strane, vychádzala z nepresného skutkového stavu alebo nesprávne vykladala skutkový stav, a na druhej strane, vytkla žalobcovi problémy, za ktoré mu nemožno pripísať zodpovednosť.

Žalovaná navyše podľa žalobcu tiež porušila všeobecné zásady zaručujúce právo na dôstojnosť a obranu a vyjadrila prílišnú kritiku.

Na záver žalobca tvrdí, že žalovaná tým, že nepredložila hodnotenie najneskôr jeden mesiac pred koncom skúšobnej lehoty, porušila článok 14 PZOZ.

Uznesenie Súdu pre verejnú službu z 13. júla 2006 – Lacombe/Rada

(Vec F-9/05) ⁽¹⁾

(2006/C 212/87)

Jazyk konania: francúzština

Predseda plenárneho zasadnutia nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 115, 14.5.2005 (najskôr zapísaná pod číslom T-116/05 na Súde prvého stupňa Európskych spoločností, neskôr postúpená Súdu pre verejnú službu Európskej únie uznesením z 15.12.2005).

III

(Oznámenia)

(2006/C 212/88)

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 190, 12.8.2006

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 178, 29.7.2006

Ú. v. EÚ C 165, 15.7.2006

Ú. v. EÚ C 154, 1.7.2006

Ú. v. EÚ C 143, 17.6.2006

Ú. v. EÚ C 131, 3.6.2006

Ú. v. EÚ C 121, 20.5.2006

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
